Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 16 (731)

21 – 25 квітня 2014 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@ukr.net

Підписний індекс – 22242

На варті неба України!

Мі-8МСБ-В – на озброєння

В.о. Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль підписав наказ “Про прийняття на озброєння Збройних Сил України десантно-транспортного вертольота Мі-8МСБ-В”.

Підтримай газету!

Шановні читачі!

В Україні розпочалася передплата періодичних видань на друге півріччя 2014 року. У зв’язку із цим ми, творчий колектив газети “Крила України”, звертаємось до вас із закликом підтримати нас передплатою видання. Ми категорично не погоджуємося із тим, що передплачувати військові видання захисники Вітчизни повинні у “добровільно-примусовому” порядку, як це було за радянських часів та невеликий проміжок часу минулого року. За це нам відверто соромно. Ми стоїмо на позиції, що видання передусім має заслужити авторитет у читача, послідовно відстоюючи його інтереси.

Натомість, на базі нашої газети ми пропонуємо створити своєрідний майданчик для пошуку конструктиву у вирішенні тих чи інших чутливих питань для вашого колективу та кожного із вас особисто. Пишіть нам про службові й побутові проблеми, і ми разом підніматимемо їх як на сторінках газети, так і у владних кабінетах. Для цього нам потрібні лише ваші листи і ваша підтримка. Будьмо разом! Не забувайте: передплативши “Крила України”, ви завжди матимете вірного союзника та інформаційний продукт, що випускається для вас!

З повагою творчий колектив редакції.

Східний фронт української незалежності.

Хто ховається під маскою сепаратизму?

9 стор.

50 годин у небі

Військові авіатори Івано-Франківської бригади тактичної авіації виконали чергову льотну зміну. Її особливість полягає в тому, що було виконано обліт та фактично повернуто до строю чергову бойову машину – потужний повітряний винищувач МіГ-29.

За словами тимчасово виконуючого обов’язки командира бригади підполковника Юрія Погорілого, техніки та інженери бригади роблять буквально дива, повертаючи небо літакам, які майже десять років знаходились на зберіганні.

За останніх півтора місяця таких повернутих у стрій літаків вже чимало. Правда, сьогодні катастрофічно не вистачає запасних частин. Однак військові спеціалісти, навчені скрутою попередніх часів, вміло вирішили всі проблеми. Відновлений літак вдало пройшов всі наземні випробування, а також був облітаний як удень, так і вночі, добре зарекомендував себе під час польотів у складних метеоумовах.

Крім обльоту відновленого МіГа, військові авіатори виконали навчально-тренувальні польоти із застосуванням іншої авіаційної техніки бригади, під час яких виконали низку вправ з ведення повітряних боїв та відпрацювали інші складові льотної підготовки. Загалом за цей тиждень прикарпатські військові авіатори провели в небі понад 50 годин.

Тарас Грень. Фото автора.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

ВІЙСЬКОВИЙ АЛЬЯНС

Україна, Польща і Литва створять спільну миротворчу бригаду

Польсько-литовсько-українська миротворча бригада виконуватиме завдання із забезпечення миру і спокою громадян будь-якої держави, яка цього потребуватиме. В тому числі й України.

Про це повідомив очільник Міноборони України генерал-полковник Михайло Коваль після зустрічі з Міністром національної оборони Республіки Польща паном Томашем Семоняком.

– Це дуже важливе питання. Нам потрібно переймати досвід у наших колег, бо вони пішли вперед. Але нам теж є чого їх навчити. Тому сьогодні була розмова про співпрацю і про наші плани на три роки наперед, – зазначив генерал-полковник Михайло Коваль.

Він підкреслив, що задоволений підсумками зустрічі з Міністром нацоборони Польщі паном Томашем Семоняком:

– Це була запланована зустріч. Ми провели її в доброзичливій обстановці при великому порозумінні, – повідомив Михайло Коваль.

Слід додати, що напередодні Михайло Коваль зустрічався зі своїм литовським колегою Юозасом Олекасом. Під час зустрічі обговорювались питання українсько-литовських відносин, шляхи подальшого співробітництва в оборонній сфері в сучасних умовах російської військової агресії. Результатом зустрічі стало підписання Плану двостороннього співробітництва між Міноборони України та Мінохорони краю Литовської Республіки на 2014 рік.

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

В.о. Міністра оборони України пообіцяв забезпечити десантників усім необхідним

В.о. Міністра оборони України генерал-полковник Михайло Коваль в рамках робочої поїздки у Львівський гарнізон відвідав розташування 80-ї окремої аеромобільної бригади Високомобільних десантних військ ЗС України. Він зазначив, що саме у цій елітній військовій частині він проходив службу з 1990 по 1995 роки.

Під час спілкування представники бригади повідомили про недостатню укомплектованість військової частини засобами індивідуального захисту та тактичним обладнанням. Генерал-полковник Михайло Коваль запевнив, що найближчим часом бойові частини українського війська отримають у повному обсязі необхідне спорядження, зокрема сучасні бронежилети, кевларові шоломи, тактичні "розгрузки" та багато інших речей, які потрібні в польових умовах.

Михайло Коваль віддав розпорядження командуванню частини занести до історичного формуляра бригади дані про відмінне виконання завдань десантниками під час проведення антитерористичної операції. Зі слів керівника військового відомства, мужні дії військовослужбовців заслуговують на детальний опис, це стане можливим після підбиття підсумків АТО. Він відзначив високий бойовий дух, бойову виучку військовослужбовців та висловив переконання, що українські десантники розпочали нову сторінку історії ВДВ.

Водночас, говорячи про благодійну допомогу армії, Міноборони запевнив, що за кожну копійку, яку пожертвували українці Збройним Силам, буде відзвітовано.

– Маючи нагоду, хочу подякувати всьому українському народу, який любить свої Збройні Сили, де сьогодні проходять службу брати та сини України. Зібрана дійсно велика сума, ми зараз направляємо ці кошти, щоб придбати засоби активного захисту військовослужбовців, а це кевларові шоломи, бронежилети. Крім цього, закуповуємо велику кількість спальних мішків та необхідне гігієнічне обладнання. За кожну копійку ми відзвітуємо. Це питання перебуває на жорсткому контролі керівництва Міноборони України та Генерального штабу. Гроші будуть використані виключно на потреби Збройних Сил України, — запевнив генерал-полковник Михайло Коваль.

ПЕРЕВІРИВ КОМАНДУВАЧ

До бойової роботи готові

Протягом 22-23 квітня командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак в місцях дислокації ознайомився з розміщенням, станом бойової підготовки та соціально-побутовими умовами військовослужбовців, призваних до військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України у ході проведення заходів часткової мобілізації.

У складі робочої групи Командування Повітряних Сил Збройних Сил України були також заступник командувача ПС ЗС України з авіації генерал-лейтенант Василь Нікіфоров, заступник командувача ПС ЗС України з логістики генерал-лейтенант Володимир Шатов, заступник командувача ПС ЗС України з виховної та соціально-психологічної роботи полковник Олег Грунтковський, начальник ЗРВ Командування ПС ЗС України генерал-майор Дмитро Карпенко, начальник РТВ Командування ПС ЗС України полковник Сергій Вишневський, начальник управління головного інженера авіації полковник Петро Скоренький, представники інших управлінь, відділів та служб Командування ПС ЗС України. Це дозволило оперативно вирішувати цілий ряд проблем, виявлених у військових частинах та підрозділах.

У Одеському гарнізоні командувач ПС ЗС України вивчив стан справ у зенітній ракетній бригаді, якою командує полковник Ігор Колесник. Зокрема, робочою групою було проаналізовано соціально-побутові умови розміщення та питання підготовки військовозобов'язаних, стан зберігання зброї і боєприпасів, утримання казармених та інших приміщень на території підрозділів.

У підрозділах зенітної ракетної бригади, якою командує полковник Михайло Дмитрієв, генерал-полковник Юрій Байдак провів наради з керівним складом частини та підрозділів, уважно вислухав проблемні питання, поставлені в ході зустрічі з особовим складом, та надав конкретні вказівки представникам Командування ПС ЗС України щодо усунення виявлених недоліків.

Завершилась робоча поїздка у Миколаївському гарнізоні, де командувач ПС ЗС України ознайомився зі станом справ у бригаді тактичної авіації, якою командує полковник В.Помогайбо.

В усіх підрозділах, які відвідав Командувач ПС ЗС України, військовослужбовці цікавилися суспільно-політичною ситуацією в Україні та перспективами її розвитку. Командування частин та підрозділів констатувало, що за період підготовки призвані з запасу військовозобов'язані зуміли відновити втрачені навички та приступили до виконання визначених завдань.

– Завдяки вашому професіоналізму та готовності стати на захист держави, – зазначив генерал-полковник Юрій Байдак, виступаючи перед військовослужбовцями, – ми змогли значно підвищити боєздатність Повітряних Сил Збройних Сил України.

Робочі групи Командування ПС ЗС України також проінспектували стан справ у підрозділах радіотехнічних військ та інших підрозділах виду, що дислокуються на території гарнізонів, які перевірялися.

Віктор Гедз. "Крила України". Фото Олександра Баюша.

ПОЛЬОТИ

У небо піднімається молодь, запасники і штатні льотчики

23 квітня у Старокостянтинівській бригаді тактичної авіації, в рамках планових заходів бойової підготовки, відбулась чергова льотна зміна на літаках Су-24М, Су-24МР та навчально-тренувальних Л-39 "Альбатрос".

Не є секретом, що від часу оголошення в країні часткової мобілізації, приведення військових частин Збройних Сил України у вищі ступені бойової готовності інтенсивність польотів військової авіації зросла у десятки разів.

В першу чергу це пов'язано з потребою введення у стрій більшої кількості технічно справних літаків та належної підготовки молодих льотчиків і льотно-підйомного складу, призваного через військові комісаріати із запасу.

Екіпажі літаків відпрацювали ряд польотних завдань з відновлення, вдосконалення навичок пілотування та навігації у зоні і за визначеними маршрутами.

Андрій Агєєв. Фото автора.

"ВІЙНА" З ТЕРОРИСТАМИ

Вогнем у відповідь на вогонь

На Донеччині активізували свою діяльність російські диверсанти, терористи та сепаратисти

В Добропольському районі 20 квітня було відбито збройний напад на військовослужбовців однієї з частин Високомобільних десантних військ ЗС України, які охороняли важливий об'єкт. Збройний напад здійснили люди в масках на декількох мотоциклах. Підібравшись до блокпоста з вартовими, вони відкрили вогонь з вогнепальної зброї проти наших військових. У відповідь воїни-десантники застосували табельну зброю.

В результаті перестрілки одного з нападників було важко поранено. Ще двох, які намагалися втекти, затримали і передали правоохоронним органам. З боку українських військових постраждалих немає. Охорону усіх об'єктів у регіоні було посилено.

За словами українських десантників, напад був показовим і безглуздим. Скоріше за все, горе-диверсантам хтось запропонував гроші за цю провокацію, не пояснивши виконавцям, що ті самі могли загинути.

А в місті Артемівськ в ніч проти 24 квітня невідомі скоїли збройний напад на військову частину Центрального бронетанкового управління Озброєння ЗС України.

Близько 100 невідомих осіб намагались перелізти через паркан військового об'єкта. Було піднято за тривогою резервну групу підрозділу охорони. Завдяки рішучим діям українських військових, вдалося відбити напад. При цьому з вогнепальної зброї був поранений один військовослужбовець. Зараз його життю нічого не загрожує.

На місце події прибули фахівці Донецької військової прокуратури та зонального відділу ВСП. Охорону усіх військових та важливих об'єктів було посилено.

Згодом у прес-кімнаті Донецького палацу молоді "Юність" начальник Донецького військового гарнізону полковник Сергій Камеш поспілкувався з журналістами та громадськими активістами. Офіцер роз'яснив основні завдання, що виконують Збройні Сили України, а також назвав можливі наслідки протиправних дій проти військовослужбовців.

Дмитро Горбунов. м.Донецьк.

БІЛЬШЕ ГРОШЕЙ

Яценюк пообіцяв мобілізованим в армію зарплатню контрактників

Прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк підписав постанову уряду, згідно з якою військовослужбовці, що проходять військову службу за призовом під час мобілізації, будуть отримувати грошове забезпечення як і особи, які проходять військову службу за контрактом.

"Встановити, що з 18 березня 2014 року військовослужбовцям, які проходять військову службу за призовом щодо мобілізації на особливий період, грошове забезпечення виплачується в порядку і розмірах, встановлених для осіб офіцерського складу, осіб рядового сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом", – йдеться у постанові Кабміну №111 від 9 квітня, оприлюдненій на урядовому сайті.

Нагадаємо, 12 березня Верховна Рада оголосила часткову мобілізацію в Україні.

17 березня виконуючий обов'язки президента України, спікер Верховної Ради України Олександр Турчинов підписав указ про часткову мобілізацію. Про це Турчинов повідомив, відкриваючи засідання ВР. "Враховуючи небезпеку прямого військового вторгнення в Україну і агресії в Криму, яку Російська Федерація намагається прикрити фарсом під назвою референдум, який ніколи не буде визнано світом. У зв'язку з цим мною було підписано указ про часткову мобілізацію. Цей указ набирає чинності тільки після схвалення парламентом", – заявив Турчинов.

Станом на 2 квітня в армію мобілізували 19 тис. осіб.

МІЖНАРОДНЕ ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Україна прагне статусу пріоритетного союзника США

23 квітня Секретар Ради національної безпеки і оборони Андрій Парубій зустрівся з сенатором Сполучених Штатів Америки, співголовою Комітету у закордонних справах Сенату США Бобом Коркером.

Андрій Парубій та Боб Коркер обговорили ситуацію на Сході України та засудили тактику Російської Федерації – використання цивільного населення як "живого щита". Під час зустрічі також обговорили питання щодо надання експертної та ресурсної допомоги у процесі реформування сектору національної безпеки, зокрема сенатор Боб Коркер схвально підтримав створення Національної гвардії в Україні.

"Ми вдячні особисто Сенатору за співавторство законопроекту під назвою "Акт суверенітету, цілісності, демократії та економічної стабільності України у 2014 році". Ми уважно слідкували за обговоренням даного документа та вітаємо рішення Сенату США щодо ухвалення об'єднаного законопроекту", – сказав Секретар РНБО Андрій Парубій.

"Україна зацікавлена у якнайшвидшому отриманні статусу пріоритетного союзника Сполучених Штатів Америки, що не є членом Північноатлантичного Альянсу, який може бути проголошений США в односторонньому порядку. Такий крок став би логічним продовженням виконання зобов'язань США, взятих у рамках Будапештського меморандуму від 1994 року", – заявив Секретар РНБО.

ФІНАНСУВАННЯ АРМІЇ

У Міноборони наклали табу на придбання автотранспорту, меблів та побутової техніки

Минулого тижня виконуючий обов'язки Міністра оборони України підписав наказ "Про бюджетну політику Міністерства оборони України на 2014 рік". Для багатьох із нас цей документ, окрім того, що на рівні понятійного апарату пов'язаний із використанням коштів держбюджету, майже нічого не говорить. Втім, для фінансистів наказ про бюджетну політику є своєрідною абеткою у діяльності в рамках поточного фінансового року.

Іншими словами – саме ним регламентовано, за якими принципами використовуватимуться бюджетні кошти, аби забезпечити виконання Збройними Силами України поставлених завдань.

Зважаючи на рівень фінансування війська (нагадаю, відповідно до Закону України "Про Державний бюджет України на 2014 рік" для Міноборони передбачені видатки у межах 15 632,2 мільйона гривень, у тому числі 14 158,6 мільйона гривень за загальним фондом і 1 473,6 мільйона за спеціальним фондом) стає очевидним те, що нинішнього року Міністерству доведеться економити мало не на всьому. Відтак, тенденція до оптимізації витрат відчутна мало не у кожному пункті наказу. Не переобтяжуючи читача масою його положень, зрозумілих лише фінансистам, коротко зупинюся лише на тих, що насправді будуть цікавими для більшості пересічних військовослужбовців.

Передусім цього року планують продовжити практику заощаджень на відрядженнях. Як і минулого, службова поїздка за кордон буде вельми проблематичною. Вона стане можливою виключно за рішенням Міністра оборони України, а також за умови, що саме ваш візит визначений актами Президента України, Кабміну чи Верховної Ради як неймовірно важливий для забезпечення обороноздатності країни.

Обмеження торкнуться і службових відряджень територією України. Тут заощаджуватимуть за рахунок зменшення кількості осіб, які вибувають у відрядження, витрат на оплату проїзду, проживання у готелях тощо. Зважаючи на це, серед вимог наказу – максимальне обмеження проведення виїзних зборів, конференцій, семінарів та нарад. Та, зрозуміло, відрядження – не основна стаття витрат, відтак, табу також наклали на придбання автотранспорту, меблів, мобільних телефонів, ноутбуків, побутової техніки, оплату послуг мобільного зв'язку і проведення ремонту, окрім випадків, коли приміщення перебувають в аварійному стані.

Гарна новина – для військовослужбовців рядового, сержантського і старшинського складу, які проходять військову службу за контрактом. Попри скруту у державі, вона зобов'язується і надалі забезпечувати разове харчування зазначеної категорії військовослужбовців або, за їх згодою, виплачувати грошову компенсацію у встановленому розмірі.

Кілька слів про грошове забезпечення. На жаль, обіцяного ще минулим Міністром поетапного підвищення щомісячної додаткової грошової винагороди наказом не передбачено. Тобто диспропорція у розмірах грошового забезпечення окремих категорій військовослужбовців зберігатиметься і надалі. Останнє підвищення винагороди до рівня 60 відсотків, визначене Постановою Кабінету Міністрів України № 889 від 22 вересня 2010 року із минулорічними змінами поки що залишатиметься верхньою межею у виплатах. З іншого боку, це не означає, що підвищення щомісячної додаткової грошової винагороди спочатку до 80, а потім і 100 відсотків, не станеться вже до кінця поточного року. Тут, як кажуть, справа суто в наявності коштів.

Щодо заробітних плат держслужбовців та працівників Збройних Сил України. Тут також майже без змін. За винятком: до відповідного рішення Уряду призупинено виплату грошової винагороди державним службовцям за сумлінну безперервну працю, передбачену постановою КМУ від 24 лютого 2003 року № 212. Крім того, відтепер не нараховуватиметься доплата за виконання обов'язків тимчасово відсутніх працівників. Також рішенням Уряду обмежено максимальний розмір місячної заробітної плати керівних працівників органів державної влади та інших державних органів

п'ятнадцятьма розмірами мінімальної заробітної плати. Та, враховуючи встановлений розмір мінімальної заробітної плати у 2014 році на рівні 1218 гривень, навряд чи таке обмеження стосуватиметься когось у Збройних Силах.

Стосовно інших виплат. Матеріальна допомога для вирішення соціально-побутових питань традиційно виплачуватиметься в розмірі, що не перевищує місячного грошового забезпечення військовослужбовця. Щоправда, видавати накази і, власне, проводити саму виплату матдопомоги наказом рекомендовано здійснювати у грудні 2014 року та за наявності вільного фінансового ресурсу. У виняткових випадках вона може видаватися і протягом року, однак лише після розгляду заяв військовослужбовців, поданих за підпорядкованістю, та прийняття за ними рішень на рівні заступника Міністра оборони України, начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України, командувача виду Збройних Сил України чи командувача військ оперативного командування.

І, нарешті, про житло. Вочевидь, зваживши на те, що останніми роками житла для військових будувалося все менше, а квартирні черги ставали дедалі довшими, у Міноборони порушили питання виплати компенсацій військовослужбовцям за належне їм для отримання житлове приміщення. Поки що ідея знаходиться на рівні вказівки Директору Департаменту капітального будівництва Міністерства оборони України стосовно "вжиття заходів для нормативно-правового врегулювання" виплати подібної компенсації. Очевидно, таким чином у Міністерстві роблять спробу вирішувати питання безквартирних військовослужбовців, особливо у тих регіонах, де будувати житло економічно не доцільно. Звичайно, лише на розробку пакету проектів документів знадобиться чимало часу. Щодо початку реальних виплат – це перспектива кількох років.

Паралельно, все більшої актуальності набирає інша компенсація – за піднайом житла. Наказом "Про бюджетну політику Міністерства оборони України на 2014 рік" розмір виплати грошової компенсації військовослужбовцям Збройних Сил України за піднайом (найом) жилих приміщень передбачена і встановлюється на наступному рівні.

Для військовослужбовців, які прибули з території Автономної Республіки Крим:

у місті Київ – 2 мінімальні заробітні плати;

в обласних центрах – 1,5 мінімальної заробітної плати; в інших населених пунктах – 1 мінімальна заробітна плата.

При цьому військовослужбовцям, за наявності у них трьох і більше членів сім'ї зазначені розміри збільшуються в 1,5 рази.

Для решти військовослужбовців:

у місті Київ – 1200 гривень на місяць для військовослужбовців, у яких менше 3 членів сім'ї;

у місті Київ – 1800 гривень на місяць для військовослужбовців, у яких 3 і більше членів сім'ї;

в обласних центрах, місті Сімферополь та місті Севастополь – 900 гривень на місяць для військовослужбовців, у яких менше 3 членів сім'ї;

в обласних центрах, місті Сімферополь та місті Севастополь – 1350 гривень на місяць для військовослужбовців, у яких 3 і більше членів сім'ї;

в інших населених пунктах – 600 гривень на місяць для військовослужбовців, у яких менше 3 членів сім'ї, та 900 гривень на місяць для військовослужбовців, у яких 3 і більше членів сім'ї.

Із цього приводу лише додам, що наприкінці минулого року Міністром оборони підписано наказ № 837 від 03.12.2013 "Про затвердження Змін до Інструкції про організацію забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України та членів їх сімей жилими приміщеннями". Ним серед іншого визначений необхідний перелік документів для отримання права на компенсацію: рапорт, копії паспортів військовослужбовця і повнолітніх членів сім'ї, які перебувають з ним на квартоблику, копії облікової картки фізичної особи – платника податків, витяг із Держреєстру речових прав на нерухоме майно про належне військовослужбовцю та членам його сім'ї (із незрозумілих причин, є найдорожчою довідкою, вартість якої, наприклад, у Вінниці складає 120 грн на кожного члена сім'ї!), довідка Ф-3, довідка з КЕВ про перебування на квартоблику, копія довідки про отримання (неотримання, здачу) житла за попереднім місцем служби (тільки для осіб офіцерського складу), копії свідоцтва про шлюб та свідоцтва про народження дітей (за наявності). Тож, якщо ви й досі не подали зазначених документів і не вірите у реальність подібних виплат, запевняю вас, для цього є усі юридичні підстави.

Сергій Клименко.
"Крила України".

Обращение военнослужащих 2-го дивизиона в/ч В0950, призванных при мобилизации

Весной 2014 года мы все, мирные люди, стали офицерами, сержантами, рядовыми. Обострение ситуации в стране в результате февральских событий потребовало отдачи сил и энергии для защиты Родины и стабилизации обстановки в Украине.

Мы попали в части ПВО, обеспечивающие прикрытие воздушного пространства страны. В части, в которой мы проходим мобилизационные сборы как резервисты, мы увидели сплоченный, дружный коллектив офицеров и рядовых.

В нашем дивизионе проходят службу резервисты с разных областей Украины. Отношения ровные, ответственные. Разнообразие вносит динамически развивающаяся обстановка в стране, что приводит к постоянным дискуссиям. С интересными обменами мнениями. Среди офицерского состава многие прошли школу военных кафедр при институтах, вследствие чего неоценимую пользу оказывают бывшие кадровые офицеры старшие лейтенанты Мельниченко и Левицкий, майор Бирюков. Особо хочется отметить активную позицию ст. лейтенанта Мельниченка, служившего раньше в нашей бригаде. С первого дня став неформальным лидером среди резервистов, где шуткой, где серьезным профессиональным советом помогает офицерам и рядовым проходить подготовку к отражению вероятной агрессии.

Учитывая нестандартную ситуацию, в которой проходит мобилизация: экономический кризис, политическая дестабилизация, давление северного соседа, нам пришлось испытать некоторые тяготы военной жизни. Однако, учитывая необходимость защиты Отечества от агрессии внешних сил и внутренних изменников, мы должны понять, что такие мелочи не должны снижать нашей способности отстоять независимость Украины.

Нас призвали во время великого поста – время, когда каждый православный проходит духовное очищение и готовится к великому празднику Пасхи. Наступает весна – природа оживает и вселяет в нас оптимизм и веру в мирный выход из создавшейся ситуации. Мы – на родной земле и защищаем будущее наших детей и внуков.

Проплачена блокада: **нічого ідеологічного**

У місті Краматорськ Донецької області останнім часом було відносно спокійно. Усі важливі об'єкти, розташовані в районному центрі, перебували під контролем військовослужбовців Збройних Сил України, а намагання активістів "Донецької самооборони" завадити роботі захисників Вітчизни носили дуже показовий характер, без серйозного ідеологічного підґрунтя.

Так, біля розташування аеродрому Повітряних Сил, що на околиці міста, знаходилися два блокпости з прихильниками федералізації країни на відстані 100 м від контрольно-перепускного пункту та автомобільних воріт. Проте, якщо раніше мітингувальники цілодобово перевіряли усіх, хто прибував до військових на предмет наявності зброї, то цього тижня вони виказували відносну пасивність, приходили лише вдень і у меншій кількості.

У той же час, два блокпости з мітингувальниками під триколором, так званої "Донецької народної республіки" залишалися біля цивільного аеропорту "Краматорськ". Поблизу цих тимчасових споруд з дерева та будівельних матеріалів також простежувалася інертність у діях цивільних охоронців. Нібито вони просто відпрацьовували завдання когось старшого і, навряд чи, без вигоди для себе.

На даний час військовий та цивільний аеродроми охороняють військовослужбовці однієї з частин спеціального призначення Збройних Сил, і такі показові дії представників "Донецької самооборони" на блокпостах не заважають нормальній роботі важливих об'єктів. До того ж, будь-яку таку "смішну" огорожу з проросійськими активістами можна легко об'їхати чи оминути пішки.

Дмитро Горбунов.
Фото Олександра Дейни.

ВІЙСЬКОВА ДОПОМОГА

Операція "порятунок" по-військовому

На Донеччині останнім часом почастішали випадки, коли мешканці Слов'янського та Краматорського районів зверталися за порятунком та по допомогу до військовослужбовців Збройних Сил.

Так, погіршення криміногенної обстановки, гоніння україномовних громадян та представників циганської національності змушують пересічних громадян шукати захисту на військовій території: у польових таборах, на блокпостах тощо.

За словами командування військового аеродрому Повітряних Сил, що розташований у Краматорську, усім тим, хто звертається до вояків, обов'язково надається тимчасовий притулок, їжа, а також організовується евакуація з небезпечного регіону на військових транспортних засобах.

Дмитро Горбунов.

НАРОД З АРМІЄЮ

З миру по гривні – військовим допомога

На першому знімку – начальник Старосамбірського району електричних мереж пан Андрій разом з працівником свого підприємства Михайлом та вертолітниками Бреславльського полку армійської авіації. Вертоліт на задньому плані за лічені хвилини підійметься в небо і візьме курс на аеродром авіагрупи, що розташована поруч зі східними кордонами. Енергетики встигли таки до відльоту передати ноутбук та кольоровий принтер.

– Ми наших авіаторів знаємо давно, тож вирішили підтримати їх. Наш колектив зібрав гроші і придбав для авіаційного полку цю техніку, бо вона потрібна для роздруку оперативних карт, – розповідає пан Андрій. – А ще до цього ми перерахували весь свій денний заробіток на потреби війська.

Знаю, що так зробили всі енергетики області.

На другому знімку – активісти Винниківського товариства "Просвіта" на чолі з головою осередку Любомиром Білоусом та військовослужбовці окремого полку зв'язку повітряного командування "Захід". Громадські активісти привезли військовим 16 потужних акумуляторів для спеціальних військових автомобілів. Винники – містечко біля Львова. Мешкає в ньому 20 тисяч людей. На місцевих зборах вирішили чимось допомогти армії. Запросили військових. Ті сказали, що потребують акумуляторів. В церквах різних конфесій оголосили про збір коштів.

Виступаючи перед військовими, Любомир Білоус ледь стримує хвилювання:

– Гроші для армії приносили й незаможні жителі Винників, у них було одне прохання – зробити так, аби їхні кошти якомога швидше дійшли дійсно до адресата. Тому ми тут з цими акумуляторами.

Від імені всіх військових командир полку підполковник Володимир Мельник подякував міській громаді. Він розпорядився відразу поставити акумулятори на облік та видати в підрозділи для встановлення на техніку.

Владислав Назаркевич.
"Крила України".
Фото автора.

ГРОМАДСЬКА ПОЗИЦІЯ

Ветерани – проти радикалів і терористів

На Луганщині та Донеччині представники громадських організацій ветеранів Великої Вітчизняної війни, учасників бойових дій та колишніх військовослужбовців Збройних Сил засуджують екстремістські дії із збройного захоплення адмінбудівель, блокування виїздів з військових частин тощо.

Так, в Донецькій обласній організації ветеранів, члени якої бачили жахи війни, виступають проти застосування сили під час вирішення політичних питань.

– За статутом нашого об'єднання, ветерани повинні залишатися поза політикою. Проте це протистояння може призвести до негативних наслідків, і постраждають зв'язки між українським та російським народами. Незалежно від того, якими політичними шляхами далі рухатимуться Україна та Росія, вони повинні бути тільки у мирній площині, – пояснив голова Донецької обласної організації ветеранів Микола Штефан.

Тим часом на Луганщині ветерани силових відомств об'єдналися та створили підрозділ "Темур" з метою забезпечення громадського порядку та роз'яснення населенню про наслідки закликів до радикальних дій.

– Не можна допускати кровопролиття на нашій землі. Зброя повинна бути тільки у штатних співробітників міліції. Своїми сепаратистськими діями наші горе-патріоти лише лякають пересічних мешканців. З цим ми просто не можемо погодитися. Тому наші громадські активісти без зброї переконуватимуть агресивних опонентів вирішувати проблеми миром: не блокувати військових і не нападати на міліцію, – пояснив командир підрозділу "Темур" колишній військовослужбовець Збройних Сил України Темур Юлдашев.

Задля встановлення спокою в Східних регіонах ветеранські організації координують свої дії з командуваннями Луганського та Донецького військових гарнізонів.

Дмитро Горбунов.

МІЖНАРОДНІ НАВЧАННЯ

Українські військові взяли участь у “Сейбер Гардіан-2014”

Нещодавно на базі полігона, що поблизу м. Ново Село, Республіка Болгарія, відбулося багатонаціональне командно-штабне навчання “Сейбер Гардіан-2014”, в якому взяли участь понад 800 військовослужбовців Збройних сил Азербайджану, Бельгії, Болгарії, Вірменії, Грузії, Молдови, Польщі, Румунії, Сербії, США та Туреччини. Від Збройних Сил України до навчання було залучено 15 офіцерів Сухопутних військ ЗС України.

Багатонаціональне командно-штабне навчання за допомогою комп’ютерів “Сейбер Гардіан” цього року проводиться вдруге з метою тренування військовослужбовців штабів різних рівнів у плануванні та проведенні багатонаціональної операції з підтримання миру, розширення та поглиблення регіонального співробітництва у сфері безпеки.

– Після нашого прибуття та розгортання було проведено відповідні інструктажі з техніки безпеки та правил поведінки в багатонаціональному середовищі, заняття з штабних процедур і взаємосумісності, порядку організації оперативного планування та прийняття рішення за стандартами НАТО, а також доведено сценарій і бойовий наказ по навчанню, – розповіла голова делегації, старший офіцер відділу військового співробітництва управління військового співробітництва та миротворчих операцій Командування СВ ЗС України підполковник Валерія Парада.

Наступним етапом стало проведення роздільного командно-штабного тренування, радіотренування та підготовки до командно-штабного навчання.

Навчальні цілі цьогорічних навчань – це тренування щодо виконання завдань за стандартними операційними процедурами НАТО під час планування операції з підтримання миру, стабілізаційних дій, забезпечення безпеки та свободи пересування, планування і надання гуманітарної допомоги; організація управління та контролю дій багатонаціональних підрозділів; організація управління та контролю на всіх рівнях за допомогою автоматизованих систем управління; підвищення рівня взаємосумісності та здатності підрозділів збройних сил держав-партнерів НАТО.

У ході проведення командно-штабного навчання, крім планування і контролю виконання завдань за призначенням (патрулювання, несення служби на блокпості, проведення конвоїв), увагу учасників акцентували на порядок планування та проведення гуманітарних дій (надання допомоги в ліквідації наслідків техногенної катастрофи, медичної допомоги, гуманітарної допомоги біженцям).

Протягом навчання українські учасники виконували обов’язки на посадах у відділі логістики та в оперативному відділі штабу багатонаціональної бригади, проводили аналіз ситуації, готували матеріал і презентації для щоденних брифінгів, проводили розрахунки логістичного забезпечення підрозділів бригади, виконували завдання у складі багатонаціональних батальйонів на посадах командирів роти військової поліції та роти РХБ захисту, тренувалися у плануванні виконання завдань за вводними, а також в управлінні своїми підрозділами.

Українські військовослужбовці не менш успішно виконали обов’язки військових посередників-спостерігачів, здійснюючи оцінку дій штабів у ході нарощування обстановки, правильність застосування ними штабних процедур за стандартами НАТО під час планування та управління військами. Взяли участь у розробці плану збору інформації та плану нарощування обстановки, а також у підготовці аналітично-звітного матеріалу для підведення підсумків.

Військовослужбовці Збройних Сил України отримали досить непоганий досвід у спостереженні та контролю за діями тих, хто навчається, на рівні штабів багатонаціонального батальйону та багатонаціональної бригади; підготовки та проведення навчання з використанням нової версії програми імітаційного моделювання з апаратно-програмним комплексом системи імітаційного моделювання та системою MUSE. Українські військові обмінялися досвідом роботи з підготовки операторів робочих станцій з фахівцями інших держав-учасниць навчання.

– Завдяки участі у навчанні “Сейбер Гардіан-2014” військовослужбовці Сухопутних військ Збройних Сил України отримали практичний досвід роботи з формалізованими документами зразка НАТО, вивчили порядок відпрацювання документів та навчилися застосовувати їх для координації роботи між підрозділами різних рівнів в ході проведення багатонаціональної операції з підтримання миру, ознайомилися з сучасними системами автоматизованого управління військами та контролю за ходом проведення навчання, процесом підготовки бази даних та розгортання відповідних комп’ютерних мереж, – підкреслила підполковник Валерія Парада.

Під час заходів Дня високоповажних осіб вітчизняна делегація мала можливість поспілкуватися з представниками керівного складу Сухопутних військ Збройних сил Республіки Болгарія, Командування Сухопутних військ США в Європі, Національної гвардії штату Теннессі, апаратів аташе з питань оборони Молдови, Румунії, Польщі. Усі вони висловлювали підтримку позиції України у ситуації з Російською Федерацією та запевнили, що їх воєнно-політичні керівництва залишатимуться на позиції солідарності з Україною.

Під час спілкування з представниками керівного складу та військових дипломатичних представництв держав-учасниць навчання наголошувалось, що “Україна є і надалі залишатиметься миролюбною, відкритою для співробітництва, надійною державою-партнером, і що наша участь у навчанні, незважаючи на нестабільну ситуацію, є демонстрацією відкритості, партнерства і бажанням вдосконалювати свої військові знання і навички, обмінюватися досвідом та зміцнювати дружні відносини з військовослужбовцями інших держав”.

Для усіх учасників були організовані дні відпочинку і дозвілля, під час яких українські військовослужбовці відвідали виставку-продаж товарів народного промислу Болгарії та культурну програму – оглядову екскурсію містом Слівен. Також наша делегація мала змогу послухати концерт військового джаз-бенду.

А під час проведення дня спортивних та культурних заходів для усіх учасників було організовано спортивні змагання з бігу на 1,5 та 5 км, армрестлінгу та перетягування канату. За результатами змагань з бігу на 5 км майор Ярослав Шуляк виборов 1 місце!

Як наголосила підполковник Валерія Парада, з метою підвищення професійного рівня військовослужбовців Сухопутних військ, набуття практичного досвіду роботи за стандартами НАТО у багатонаціональному середовищі, обміну досвідом з питань планування, а також підготовки та забезпечення проведення командно-штабних навчань із застосуванням системи імітаційного моделювання бойових дій потрібно планувати їх участь у таких навчаннях і в подальшому.

Варто зазначити, що наступного року багатонаціональне командно-штабне навчання за допомогою комп’ютерів “Сейбер Гардіан – 2015” планують провести в Україні, на базі Міжнародного центру миротворчості та безпеки, що на Львівщині.

Назар Волошин.
Фото з особистого архіву Валерії Паради.

СПРАВИ МУЗЕЙНІ

Ракета знову “рветься в політ”

У Житомирі ракета-експонат Музею космонавтики ім. С.П. Корольова знову дивиться в небо і радує місцевих жителів. Більше року тому ракету Р-12, разом з її “колегою” ракетою Р-5, демонтували і відправили на ремонт. І ось нещодавно експонат повернули у звичний стан. Запланованому поверненню у стрій улюбленого експоната не завадили ні проблеми із фінансуванням, ні украй погані погодні умови.

У музеї розповідають, що на ремонт, реконструкцію і реставрацію експонатів було витрачено більше ста сорока тисяч гривень.

– Процес реставрації вийшов досить тривалий, адже усе впиралось в фінансування, – розповідає заступник директора музею космонавтики Галина Бодашевська. – Ми поспішали зробити усі роботи до Дня космонавтики, так і вийшло. Ракета повернулась на своє звичне місце.

Встановити експонат у вертикальне положення вдалось лише за умови проходження двічі на рік технічного обслуговування. Коштує “техогляд” недешево, та для працівників музею було важливим, аби ракета Р-12 дивилась у небо. До того ж, коли сусідній експонат Р-5 встановили під кутом, знайшлось багато невдоволених. Деякі громадські організації назвали це знущанням над пам’яттю великого конструктора Корольова.

– Ми погодились на проходження технічного обслуговування і будемо уважно стежити за тим, аби стан ракети не погіршувався, – продовжує Галина Петрівна. – Було багато непорозумінь із ракетою-експонатом Р-5. Та ми не маємо змоги встановити її вертикально, адже ракета дуже старенька. Рішення про її встановлення під кутом прийняте для того, щоб зберегти цей цінний експонат. Адже перш ніж потрапити до Житомира, ракета довго “подорожувала”: ще у 1967 році вона демонструвалася на ВДНГ СРСР, пізніше — у Музеї космонавтики ім. К.Е.Ціолковського (Калуга, Росія). Причому перевозили її розрізану на три частини у спеціальних контейнерах, що призвело до численних пошкоджень.

Про історію ракет-експонатів працівники музею можуть розповідати годинами.

– Геофізична ракета Р-5В, сконструйована в ОКБ-1 під керівництвом Сергія Корольова, була встановлена на території музею у 1987 році, – каже Галина Петрівна. – Балістична ракета Р-12, здатна нести ядерний бойовий заряд, була сконструйована в КБ “Південне” під керівництвом М.К.Янгеля. На щастя, вона не була використана за призначенням і, в рамках договору між СРСР та США про скорочення ракет середньої дальності, була знята з бойового чергування і встановлена на території музею у 1989 році поряд з ракетою Р-5В. Ми робимо усе можливе, аби зберегти ці експонати. Тому і виникла необхідність у ремонтно-реставраційних роботах та зміні місця експонування однієї із них.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

ЗАКОХАНІ В НЕБО

"Якщо небо кличе, потрібно відгукуватись"

"Вертоліт? Запросто, зараз зроблю!" Це зараз Анатолій Стафійчук із Вінниччини із гордістю демонструє саморобне диво літальної техніки і запевняє, що зробити власноруч вертоліт зовсім не складно…

Насправді ж над виготовленням міні-гелікоптера Анатолій із села Брониці Могилів-Подільського району працював майже п'ять років. Ще кілька років знадобилось на те, аби модель вдосконалити і навчитись літати.

– Кожна людина в результаті знаходить те, що шукає, – розповідає Анатолій Стафійчук. – Я усе життя тягнувся до неба, мені навіть снилось постійно, що я лечу. Кажуть, якщо уві сні літаєш, значить ростеш. Не можу ж я все життя рости? Мені і досі такі сни сняться ледь не кожної ночі. Коли піднімаюсь в небо, я відчуваю, що живу. Для мене це – найбільша насолода. Літаю я не лише на власному гелікоптері, а і на дельтаплані.

Чоловік розповідає, що коли починав працювати над виготовленням одномісного вертольота, не мав на руках нічого, окрім величезного бажання. Ні необхідних матеріалів, ні коштів на їх придбання, ні авіаційних знань… Проте, хіба це головне, коли є бажання і ти усіма силами прагнеш його реалізувати?

– Поступово усе знайшлось: і кошти, і матеріали, і помічники, – каже Анатолій. – Взагалі ідея про створення літального засобу прийшла мені ще в школі, тоді я займався у гуртку моделювання.

Двигун селянин взяв із мотоцикла із коляскою, деякі деталі замовив через інтернет, деякі виготовили на замовлення на місцевих заводах. Конструкція тільки на перший погляд є простою. Насправді ж вона складається із більш ніж тисячі деталей, кожну з яких Анатолій перебрав мінімум чотири рази.

– Спочатку поставив на свою модель "серце" від мотоцикла МТ-10, – ділиться секретами чоловік. – Та під час польоту воно чомусь перегрівалось. Довелось перебрати двигун до гвинтика, і він полетів. Налітавши на цьому двигуні вісім годин, я змінив його на новий і більш потужний автомобільний двигун від "Сузукі".

Консультантом у авіатора-любителя був інженер із Житомира Василь Артемчук, що також має вертоліт власного виробництва.

– Поради і підтримка грають дуже велику роль у процесі конструювання, – зазначає Анатолій. – Та все одно майже усе довелось робити власними руками. І через це я відчуваю подвійну гордість, коли лечу на своєму СА-1. А повірте, літати на моєму міні-вертольоті – величезне задоволення. Мене дуже ображає, коли хтось запитує: "Невже воно злетить?". Звісно, злетить, ще й як злетить! І підніметься на висоту двох тисяч кілометрів, і розгорнеться до швидкості 120 кілометрів за годину. Вертоліт досить легкий, важить 165 кілограмів, його вантажопідйомність складає 250 кілограмів.

Перший пробний політ дива техніки закінчився невдачею. Тоді на місцевому стадіоні зібралося ледь не все село. Селяни приготували фотоапарати, аби зафіксувати момент підняття у небо, а гелікоптер так і не злетів.

– Вертоліт трохи відірвався від землі і одразу ж опустився, – згадує авіалюбитель. – Був, м'яко кажучи, не мій день. Стільки зівак набігло, а я так осоромився. Але я не здався. Довелось деякі деталі змінити на більш потужні, деякі – відрегулювати.

З другої спроби усе вдалось. Відтоді чоловік частенько літає над селом, а потім приземляється у себе на подвір'ї. Навіть бюрократичні моменти його не лякають.

– Вдалось порозумітись і з СБУ, і з прикордонниками, – пояснює селянин. – Довелось отримувати багато дозволів. До того ж, перед кожним польотом я маю інформувати прикордонників. Але нічого страшного, я вже звик.

Віднедавна Анатолій Стафійчук став місцевою знаменитістю. Чоловіка разом із його гелікоптером почали запрошувати на престижні виставки. Диво-гелікоптером почали цікавитись спонсори і чиновники. Адже вартість СА-1, як назвав свій вертоліт Анатолій, зовсім невисока – близько тридцяти тисяч гривень.

Анастасія Олехнович. "Крила України".

БОЄГОТОВНІСТЬ

"Особливі" будні зв'язківців-ремонтників

Період, що триває у Збройних Силах України та в країні в цілому, додав роботи усім та мобілізував сили й можливості багатьох мільйонів українців. Усі можливі плани виконують та б'ють власні рекорди й у військовій частині, якою командує полковник Юрій Клеван. За час, що минув від початку загострення відносин з Росією, особовий склад цього військового колективу зробив більше, ніж планувалося, у декілька разів.

Підрозділи цієї військової частини, завдяки якій справно працюють усі засоби зв'язку та радіотехнічного забезпечення Повітряних Сил ЗС України, дислокуються не в одному військовому містечку й навіть не в одній області. Це – військова частина у Повітряних Силах, на яку покладено виконання таких специфічних завдань, як проведення поточного та середнього ремонтів засобів зв'язку та радіотехнічного забезпечення всіх типів, ремонту і технічного обслуговування автомобільної техніки, автономних джерел живлення в обсягах потреби військ, а також для демонтажу та розбракування списаних зразків техніки та зберігання засобів зв'язку й радіотехнічного забезпечення.

Крім цього, на частину покладається проведення рухомими ремонтними майстернями та виїзними ремонтними бригадами поточного ремонту засобів зв'язку та РТЗ в польових та стаціонарних умовах.

Особовий склад Центру ремонту засобів зв'язку та радіотехнічного забезпечення виконує свою роботу у ремонтних цехах, цеху демонтажу та розбракування, а також – у відділеннях зберігання техніки і засобів зв'язку та РТЗ.

– Необхідність забезпечення високої бойової готовності військ і сил в умовах недофінансування Збройних Сил вимагає підвищення ефективності системи ремонту техніки зв'язку та РТЗ, – розповідає головний інженер Центру підполковник Руслан Ганчук. – Це – індивідуальний та агрегатний методи ремонту. При таких методах при наявності групових, ремонтних ЗІПів та ремонтного фонду блоків і вузлів, який створений за рахунок списаної техніки, здійснюється відновлення засобів зв'язку та РТЗ.

Як розповів начальник одного із відділень Центру майор Руслан Безверхий, під час проведення прискореного ремонту після переходу на цілодобовий режим роботи тільки за березень 2014 року підрозділами частини за більш ніж 50 нарядів відремонтовано чимало одиниць техніки зв'язку та РТЗ.

– Крім того, – додає офіцер, – видано на потреби військ понад дві сотні одиниць техніки зв'язку та РТЗ, а також десятки кілометрів кабельної продукції.

Таким чином, у частині протягом місяця встановлені нові річні можливості центру. Як свідчить заступник начальника Центру по роботі з особовим складом майор Ігор Коржанський, це стало можливим завдяки глибокому усвідомленню кожним військовослужбовцем та працівником Збройних Сил України важливості моменту.

Найбільший тягар припадає на підрозділ ремонту радіообладнання, яким керує майор Віталій Гридько. За визначений час в підрозділі розгорнули нове місце ремонту техніки зв'язку загальновійськового призначення. Наполегливо працює весь колектив цеху, але все ж командування окремо відзначає старанність та професіоналізм майстра з ремонту працівника Збройних Сил України Григорія Головача.

Ще на початку цьогорічних весняних навчань інженером цього підрозділу капітаном Романом Юзефовичем та працівником Збройних Сил України Володимиром Кравчуком забезпечено засобами зв'язку пунктів наведення авіації держави.

З 15 квітня рухома ремонтна майстерня цеху на чолі з командиром підрозділу вирушила тривалим маршрутом, що включив у себе більше десятка місць призначення. Мета відрядження – проведення технічного обслуговування та поточного ремонту засобів зв'язку, розгорнутих для управління повітряним рухом та задіяних для забезпечення заходів під час проведення навчань. До складу команди увійшов і прапорщик Юрій Куліш. Цей військовослужбовець є справжнім професіоналом військової справи. Прапорщик Юрій Куліш у частині служить давно – він пройшов тут шлях від рядового солдата строкової служби, водія-електрика до прапорщика. До речі, Юрій Васильович є представником військової династії: його батько – військовий пенсіонер, а рідний брат також проходить службу у Центрі.

Відзначився й підрозділ майора Валерія Макарчука, який у стислий час виготовив кілька комплектів світлосигнального обладнання вертолітного майданчику, що були одразу ж передані для експлуатації.

Також з віддачею та самопожертвою працює особовий склад цехів ремонту автомобільної техніки під керівництвом майора Володимира Сидорука та ремонту електротехнічного обладнання майора Юрія Сидоренка. Їх фахівці роблять дива – практично вдихають життя у двигуни автомобільної техніки та агрегати живлення, які досить тривалий час не експлуатувались.

Відповідально і з повною віддачею працюють й інші підрозділи частини. Зокрема, відділення зберігання майорів Анатолія Мандра, Олександра Аксенті та Олега Бобрука під керівництвом підполковника Руслана Поліщука та відділення зберігання майора Юрія Дмитренка, зняли з консервації та видали у війська значну кількість засобів зв'язку та РТЗ, що перебували на зберіганні і чекали свого, так би мовити, "зоряного" часу – введення в експлуатацію. До речі, майори Юрій Дмитренко та Олег Бобрук колегами є не лише по службі, а й, якщо можна так висловитися, у сімейному плані. Адже обидва офіцери – батьки трьох дітей, до того ж і в родині Дмитренків, і в сім'ї Бобруків молодші діточки є двійнятами – першим по два з половиною, а другим – по півтора рочку. І обидві чималенькі сім'ї у ці дні, поки батьки через особливий період в країні та Збройних Силах вдома бувають зрідка, як і сім'ї решти військовослужбовців, знаходяться під опікою мам. Що й казати, офіцерська дружина – "посада" нелегка й відповідальна, і у ці весняні дні це видно як ніколи…

Також завзято працюють підрозділи під керівництвом заступника командира – головного технолога підполковника Миколи Сідака. Вагомий внесок в проведення ремонту апаратури ЗАЗ здійснює підрозділ майора Олега Ріщука. В кращий бік командування Центру відзначає й прапорщиків Андрія Літвіненка та Інну Андреєву.

В Центрі проводиться й технічне обслуговування засобів зв'язку та РТЗ. Виконанням цього завдання керує майор Дмитро Оніщенко. На подяку заслуговують прапорщик Микола Савосін та працівник ЗС України Роман Ткачук.

Не можна не згадати й цех по ремонту радіотехнічних засобів, який очолює майор Олександр Юзефович. Особовим складом цього підрозділу проведено технічне обслуговування і поточний ремонт засобів радіотехнічного забезпечення резерву начальника військ зв'язку – заступника начальника штабу Повітряних Сил. Кращими фахівцями цього цеху є майстри з ремонту працівники Збройних Сил України Олександр Циганков та Фелікс Добровольський.

В цілому напружені службові будні цієї весни засвідчили, що зв'язківці-ремонтники здатні на справжні трудові подвиги. Плани виконуються й перевиконуються, особовий склад вдосконалює свої навички, а війська отримують результати цієї наполегливої праці – справну техніку й апаратуру зв'язку та радіотехнічного забезпечення.

Олексій Тригуб. "Крила України".

НАШІ В ЛІБЕРІЇ

Вартові миротворчого фронту

На перший погляд ці хлопці малопомітні серед інших миротворців, та вони виконують складну й відповідальну роботу. Вдень та вночі, борючись зі спекою і затяжними дощами, охороняють базовий табір українського національного контингенту у Ліберії. Пильне око вартових не раз запобігало візиту непроханих гостей в дім "блакитних шоломів"…

У них дійсно напружений та щільний графік служби. Можливо, це звучить дивно, але вони навіть раді цьому – швидше час летить та й досвіду набуваєть. Вже більше ніж чотири місяці особовий склад взводу охорони 56-го окремого вертолітного загону, що дислокується в африканській Ліберії, охороняє довірене їм майно та військову техніку. Вони – це один дружній колектив, дарма, що в Україні служать в різних військових частинах.

– В сучасній армії повинні служити лише професіонали та патріоти, – стверджує начальник штабу українського контингенту полковник Євген Бородулін. – Армійський дух має загартовуватися під час польових виходів, бойових стрільб та несенні вартової служби, а кожен військовослужбовець чітко розуміти своє призначення у Збройних Силах, військовій частині та строю.

…

Перед ротацією на Львівщині проходило бойове злагодження усіх підрозділів та служб національного контингенту. Майбутні чатові теж проходили тестування, складали заліки з фізичної та вогневої підготовки – так і знайомились. У складі підрозділу вчились швидко та мобільно відбивати напад ймовірного супротивника, впевнено діяти в екстремальних ситуаціях. Словом, "їли кашу з одного котелка". Це досить ефективний метод, який згуртовує військовий колектив перед спільним та відповідальним завданням, а головне – додає впевненості у підтримці своїх бойових побратимів.

У Ліберії з вартовими періодично проводяться планові заняття з вогневої підготовки. Навіть практикуючись на військовому стрільбищі в Ліберії, вони змагаються між собою на влучність. Кращому – заохочення від командира, а хто трохи схибив – повторний вихід на вогневий рубіж.

Миротворча варта – це озброєний підрозділ, який несе щоденне бойове чергування у двох місцях – безпосередньо в таборі та на аеродромі. Цілодобово ці об'єкти охороняє півтора десятка вояків. Кожен із них знає свої обов'язки як табличку множення. Зі зброєю також на "ти".

Зміна проходить ввечері. Перед цим вони ретельно перевіряють огорожу та паркан, звіряють печатки на замках, оглядають військову техніку та інвентар на справність. Далі – заряджають зброю та виходять кожен на свій пост…

За час перебування в миротворчій місії вартовим не раз доводилось діяти за тривогою та негайно реагувати на незаконне проникнення місцевих. Дехто каже, що не від хорошого життя темношкірі мешканці намагаються щось поцупити в "блакитних шоломів". Це й не дивно, адже в країні вже довгий час існують проблеми з продовольством, масове безробіття і, як результат, – підвищена злочинна діяльність.

Командування частини на даний час відзначає кращих "охоронців загону", які сумлінно виконують свої обов'язки та залишають недоторканими майно українських військовослужбовців. Серед них – кулеметник взводу охорони старший прапорщик Андрій Тарасюк, стрілець прапорщик Андрій Хохлюк, стрілець старший прапорщик Олександр Хоменко та кулеметник старший солдат Василь Панченко. Своїм досвідом вони обов'язково поділяться з тими, хто прийде після них та стоятиме на сторожі миру й безпеки.

Старший прапорщик Олександр Хоменко:

– На Батьківщині – не одна варта за плечима, – говорить Олександр. – Ходив і чатовим, і розвідним, і начальником варти. Завжди своїм підлеглим наказував бути пильними та діяти строго за Статутом Збройних Сил. Справжній мужчина, а тим більше військовий, не повинен боятися автомата чи нарядів, він повинен бути взірцем для своєї сім'ї, родини та народу в цілому.

Прапорщик Андрій Тарасюк:

– На службі доводилося частенько практикуватися зі зброєю, – Андрій Тарасюк. – Та в цій справі також добре треба знати теорію та дотримуватись алгоритму чітких дій при екстремальних ситуаціях. Якщо чесно, перші дні на посту в Африці були важкуватими. Особливо давав про себе знати жаркий та вологий клімат, гнучкий режим заступання на пости. Та уже за тиждень-другий організм звик до напруги, і зараз немає абсолютно жодних проблем.

Прапорщик Андрій Хохлюк:

– У миротворчу місію захотів сам поїхати, – каже Андрій, – хоча поперваx скучав за домівкою таріднею. Зараз все нормалізувалось. Намагаюсь більше зосереджуватися на службі. Заступаючи на варту, завжди повторюю обов'язки та інші нормативні документи. А взагалі тут треба бути впевненим в собі та своїх діях, адже країна чужа, і ніколи не знаєш, чого тут чекати.

Старший солдат Василь Панченко:

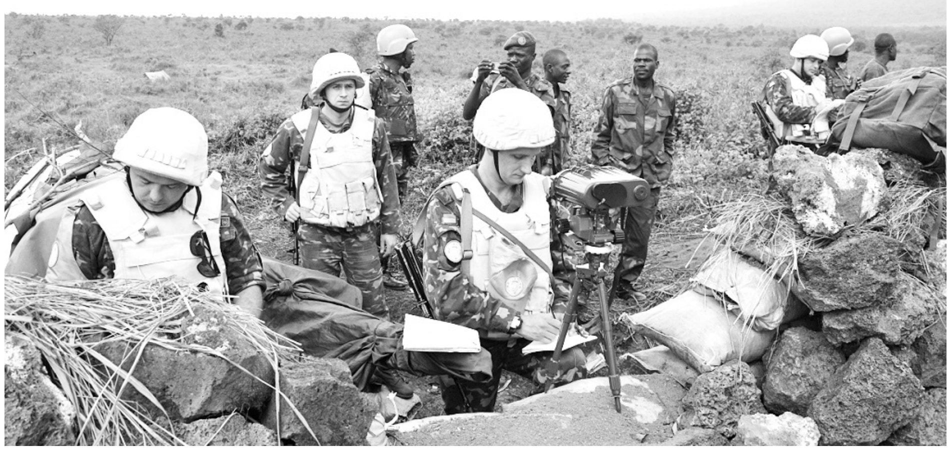
– Вважаю, що в нашій справі головне – не боятись та чітко діяти згідно із інструкціями, – переконаний Василь. – Я практично всю свою військову службу мав справу зі снайперською гвинтівкою. Перемагав на корпусних змаганнях на кращу снайперську пару, маю чимало нагород. Та змінити "Драгунівку" на автомат – не проблема. Мені навіть самому цікаво, наскільки точним я буду при стрільбі з Калашникова. Тому гадаю, що вартові повинні стріляти регулярно та не шкодувати набоїв.

– Це хороші хлопці, на них можна покластися та довірити їм серйозне завдання, – говорить командир взводу охорони старший прапорщик Віталій Поліщук. – Всі, хто несе варту, – професіонали. З ними, як то кажуть, можна й в розвідку піти. Побільше б таких вояків нашим Збройним Силам, були б ми нездоланні.

Зважаючи на події в Україні, хлопці глибоко переживають за своїх співвітчизників, частенько їм телефонують та підбадьорюють один одного. Кажуть, що в таких випадках колектив стає дружнішим, згуртовує патріотів та породжує моральні цінності українського громадянина. Звичайно, не хотілося би, щоб ці почуття та переконання в нашій державі та її Збройних Силах прокидалися лише таким чином…

Віктор Ануфрієв.
Фото автора.

УКРАЇНА МИРОТВОРЧА

430 наведень за ротацію

В ході виконання завдань Місії ООН зі стабілізації у ДР Конго офіцери командного пункту штабу 18-го окремого вертолітного загону виконали 430 наведень екіпажів вертольотів на наземні цілі.

Із самого початку ротації командний пункт 18 овз був активно задіяний у підготовці та участі в багатонаціональних операціях Місії, що проводились в українській зоні відповідальності.

– Наше основне завдання – управління екіпажами вертольотів та організація взаємодії загону з іншими підрозділами при веденні бойових дій, – розповідає начальник командного пункту 18 овз полковник Віталій Шмаков. – У свою чергу, робота офіцерів бойового управління командного пункту передбачає точне, своєчасне та безпечне візуальне наведення екіпажів вертольотів на наземні цілі. У ДР Конго, на практиці, це – доволі непросте завдання, адже виконувати його доводиться з районів, які безпосередньо наближені до лінії бойового зіткнення. Нерідко офіцери у повному спорядженні долають по декілька кілометрів джунглями, ночують у таборах інших контингентів.

Слід зазначити, що основна інтенсивність роботи авіаційних навідників припала на серпень минулого року. Тоді, в рамках операції сил Місії ООН щодо локалізації бойовиків незаконного збройного формування М-23, неподалік населеного пункту Кібаті були задіяні українські вертольоти і, відповідно, авіаційні навідники. Практично щоденно, з ранку до пізнього вечора, офіцери виїжджали до зони бойових дій і успішно виконували наведення екіпажів на наземні цілі.

– Завдання були доволі небезпечні, – зазначає начальник групи бойового управління КП майор Володимир Орлов. – Оборонні позиції бойовиків візуально проглядались добре. Це був професійно обладнаний батальйонний район з опорними пунктами, підготовленими в тактичному та інженерному відношенні. Вже після перших авіаційних ударів повстанці зрозуміли, що з землі здійснюється управління екіпажами, і відкрили по нас вогонь зі стрілецької зброї та артилерії.

Після серпневої операції офіцери командного пункту неодноразово брали участь в управлінні екіпажами бойових Мі-24 при виконанні розвідки місцевості підрозділами уругвайського, індійського контингентів, забезпечували авіаційний супровід колон, пересування VIP-персон Місії тощо. Крім того, у січні протягом двох тижнів авіаційні навідники здійснювали управління екіпажами вертольотів при авіаційному супроводі сумісної колони військ ООН та підрозділів Збройних сил ДР Конго, яка висувалась для локалізації та нейтралізації незаконних збройних угруповань Май-Май Шека, FDLR та APLS.

Поряд з виконанням повсякденних завдань, офіцери командного пункту організовували ознайомчі конференції і брифінги зі своїми колегами з Південно-Африканської Республіки, Бангладеш, Індії. Адже координованість дій при управлінні екіпажами у багатонаціональній операції дозволяє з більшою ефективністю використовувати повітряний компонент Місії.

Загалом, для більшості авіаційних навідників ця робота добре знайома. Майже всі офіцери вже пройшли не одну миротворчу місію в Африці. І все ж служба у ДР Конго в ході цієї ротації особливо відзначилась напруженим робочим графіком. За результатами 8 місяців, один офіцер – майор Валерій Черноног поданий на присвоєння класної кваліфікації "авіаційний навідник 2 класу", а це понад 250 наведень. Троє – полковник Віталій Шмаков, капітани Дмитро Гончар та Віталій Шпак, вже незабаром отримають кваліфікацію "авіаційний навідник 3 класу" – понад 150 наведень.

Анатолій Стельмах. ДР Конго.

Ан-26 у п’ятірці найпоширеніших транспортників світу

Ан-26

Міністерство оборони Туреччини після тривалих переговорів з європейським авіабудівним концерном Airbus погодилося прийняти перший з десяти замовлених військово-транспортних літаків A400M. Анкара тривалий час відмовлялася підписати папери про прийом транспортника, оскільки він не відповідав заданим технічним вимогам. A400M сьогодні є чи не “наймолодшим” із військово-транспортних літаків, що виробляються серійно.

Військово-транспортні літаки з’явилися як окремий клас літальних апаратів під час Другої світової війни. Тоді вони представляли собою перероблені для доставки вантажів і військ бомбардувальники. Згодом найбільші світові авіабудівні підприємства почали випускати вже із самого початку транспортні версії літаків з великими вантажними відсіками, спеціальним вантажно-розвантажувальним обладнанням та набором бортових систем, необхідних військовим. З цих літаків стали формуватися транспортні ескадрильї.

Сьогодні у складі ВПС багатьох країн транспортники використовуються для перевезення різних вантажів і військової техніки, доставки десанту, а також у різних гуманітарних операціях. Багато з цих літаків спеціально сконструйовані таким чином, щоб їх можна було використовувати на непідготовлених і високогірних аеродромах. Загальна кількість військово-транспортних літаків, що знаходяться на даний час в експлуатації, становить близько 4,1-4,2 тисячі одиниць: це і найбільш поширені C-130 Hercules і C-17 Globemaster III, і менш популярні VC10 і TriStar.

При складанні списку найбільш поширених типів військово-транспортних літаків використано відкриті дані Міжнародного інституту стратегічних досліджень, порталу GlobalSecurity і базу даних Flightglobal MiliCAS. При розрахунку використовувався усереднений показник кількості транспортників, що знаходяться в активному складі ВПС.

Hercules і похідні

Американські транспортники типу C-130 Hercules та їхні спеціалізовані версії, а також модернізовані літаки C-130J Super Hercules на даний час є найпоширенішими у світі. Такі літаки знаходяться в експлуатації ВПС, берегової охорони і воєнізованих організацій більш ніж 70 країн: світу від США, Австрії і Великобританії до Тунісу, Замбії і Уругваю. У загальній складності по усьому світу сьогодні налічується близько 890 активних транспортників сімейства Hercules. Деякі з них, наприклад американський

C-130J Super Hercules

LC 130 з посадковими лижами, перероблені на спецверсії.

Транспортник C-130 вперше піднявся у повітря в серпні 1954 року, а в квітні 1996 року перший політ здійснила вже модернізована версія літака – C-130J. Такий літак здатний вміщати до 92 неозброєних пасажирів або 64 десантники у повній екіпіровці, 74 поранених або дві-три бронемашини типу HMMWV. Загальна вантажопідйомність транспортника становить 19-20 тонн залежно від версії. Super Hercules може розвивати швидкість до 671 кілометра на годину і здійснювати польоти на відстань до 5,3 тисячі кілометрів. До складу екіпажу C-130J входять три особи.

Beechcraft King Air

Другим за поширеністю типом транспортних літаків, що знаходяться в експлуатації у військових, є американський Beechcraft King Air. Польоти таких транспортників здійснюють 24 країни світу, включаючи США, Кот-д’Івуар, Ямайку і Венесуелу. Загалом сьогодні в усьому світі польоти виконують близько 280 літаків сімейства King Air. Спочатку розроблені як цивільні пасажирські літаки, такі транспортники у складі ВПС використовуються переважно для перевезення вищого військового керівництва або транспортування спецназу.

Beechcraft King Air

Свій перший політ американський літак виконав у травні 1963 року, а його серійне виробництво розпочалося у вересні 1964 року. Екіпаж King Air – 1-2 особи. Залежно від версії, транспортник призначений для перевезення до 13 пасажирів або різних вантажів вагою до тонни. King Air здатний розвивати швидкість до 500 кілометрів на годину і здійснювати польоти на відстань до 2,5 тисячі кілометрів. На базі американського пасажирського літака розроблені також різні спеціальні літальні апарати, включаючи розвідувальні і патрульні.

Globemaster III

Транспортники C-17 Globemaster III, що випускаються американським авіабудівним концерном Boeing, сьогодні мають у своїх ангарах вісім країн світу, включаючи США, Індію, Канаду і Кувейт. Крім того, три літаки такого типу входять до складу авіапарку НАТО. У загальній складності по усьому світу сьогодні налічується 257 таких літаків. Серійне виробництво транспортників Globemaster III має завершитися у середині 2015 року, коли концерн Boeing виконає всі накопичені контрактні зобов’язання з поставки таких літаків.

C-17 Globemaster III

C-17 виконав перший політ у вересні 1991 року, а на озброєння ВПС США надійшов у січні 1995 року. Цей літак, до складу екіпажу якого входять три особи, здатний здійснювати польоти на швидкості 830 кілометрів на годину і на відстань до 10,4 тисячі кілометрів. Транспортник призначений для перевезення до 102 десантників, або 134 бійців у повній викладці, або 90 поранених, або до шести бойових машин M1117. Вантажопідйомність літака складає 77,5 тонни. У липні 2013 року ВПС США поставили рекорд групового польоту C-17, піднявши в повітря 20 літаків.

CN235

Військово-транспортний літак CN235 випускається іспанською компанією CASA, що входить до складу європейського авіабудівного концерну Airbus. Літаками цього типу на даний час володіють 32 країни світу, включаючи Аргентину, Індонезію, Саудівську Аравію і Ємен. Усього сьогодні в експлуатації знаходяться 235 транспортників типу CN235, включаючи спеціалізовані нетранспортні версії. Суто військово-транспортних CN235 сьогодні по усьому світу налічується майже 200 одиниць.

CN235

Перший політ CN235 здійснив у листопаді 1983 року. Він призначений для транспортування до 44 пасажирів, або чотирьох тонн вантажів на відстань до 4,4 тисячі кілометрів. Екіпаж транспортника складається із трьох осіб. CN235 здатний виконувати польоти на швидкості до 450 кілометрів на годину. Найбільшим оператором транспортників цього типу є ВПС Туреччини, яким належать 50 CN235. На базі іспанських літаків раніше були розроблені розвідувальна, патрульна і протичовнова версії.

Ан-26

Військово-транспортні літаки Ан-26, розроблені в 1960-х роках на базі пасажирських Ан-24, посідають п’яте місце за кількістю в складі ВПС різних країн. Загалом вони знаходяться в експлуатації у 35 країн світу. Серед експлуатантів, окрім, власне, України – країни виробника, – ВПС В’єтнаму, Росії, Замбії, Туркменії, Мадагаскару і Кабо-Верде. ВПС Китаю виконують польоти як на оригінальних літаках типу Ан-26, так і на власних копіях, що стоять на озброєнні під індексом Y-7. Загалом сьогодні в усьому світі польоти здатні виконувати близько 170 літаків типу Ан-26.

Транспортник здійснив перший політ у травні 1969 року, а його серійне виробництво завершилося в 1986 році. До складу екіпажу Ан-26 входять шість осіб. Літак призначений для перевезення до 38 військовослужбовців, або 30 десантників, або 24 поранених на носилках. Вантажопідйомність літака складає 5,5 тонни. Ан-26 здатний розвивати швидкість до 540 кілометрів на годину і здійснювати польоти на відстань до 2,7 тисячі кілометрів. Примітно, що транспортник може нести й озброєння – вільнопадаючі бомби загальною вагою до двох тонн на чотирьох зовнішніх балкових утримувачах.

“Військова панорама”.

Східний фронт української незалежності. Хто ховається під маскою сепаратизму?

На початку квітня в Україні знову "запахло" сепаратизмом. І хоча проросійські радикали підняли голови ледь не в усіх регіонах півдня і сходу держави, та лише в трьох областях – Харківській, Донецькій та Луганській їм вдалось заручитись якщо не підтримкою місцевого населення, то, принаймні, певною його пасивністю.

Власне, саме активна громадська позиція жителів Одещини, Херсонщини, Миколаївщини, Запоріжжя та Дніпропетровщини не залишила жодних шансів і без того не чисельним купкам сепаратистів із російсько-колорадською символікою. Навіть після їхніх неодноразових звернень-закликів через соціальні мережі, підтримати ідею створення так званої Південно-Східної Республіки (чи то автономної, чи навіть незалежної), зголосились не більше кількох сотень чоловік. Натомість прихильники єдності України, на тлі нахабної окупації Криму Росією, навіть у відносно лояльних до нашої північної сусідки Одесі, Миколаєві та Дніпропетровську, своїми багатотисячними мітингами не на жарт налякали бажаючих помахати "триколорами" на вулицях міст українського півдня та ще й взялися створювати загони самооборони й облаштовувати блокпости від сепаратистів-гастролерів на в'їздах до областей та населених пунктів.

Та повернімося до Сходу України. Події на Донбасі та Слобожанщині виявилась не такими оптимістичними для нас, як в південних регіонах. Тут реалізація 2-го етапу амбітного кремлівського проекту щодо розчленування України видалась більш "успішною". Так, кількатисячні мітинги "мирних" пікетувальників із традиційними атрибутами дрес-коду – георгіївськими стрічками, російськими прапорами, балаклавами і бітами, автоматично переросли у захоплення адмінбудівель озброєними терористами. Але якщо після вдалого штурму "федерастами" Харківської ОДА, силовики невдовзі зуміли її швидко і професійно звільнити, вклавши при цьому шанувальників гострих вражень у позу "фейсом до грунту" з подальшим етапуванням їх до слідчого ізолятора, то Донбас таки довів, що він "порожняк не гонить".

Найбільше занепокоєння нинішньої влади, та й усього українського суспільства і, в першу чергу того, що хоче мирно жити і працювати, викликала інформація про захоплення озброєними бойовиками будівлі СБУ у Луганську. Причому, як зазначають свідки, "зелені чоловічки" втілили свій злочинний замисел без будь-якого на то спротиву з боку силовиків, які повинні були покласти край незаконним дiянням радикалів. Формальним приводом нападу на обласне управління начебто стало затримання напередодні 15 озброєних диверсантів, які планували 10 квітня здійснити силове захоплення влади в Луганській області. Результатом спланованої акції бойовиків, за даними правоохоронних органів, стало захоплення 51 заручника та чималого арсеналу стрілецької зброї, що знаходилося в приміщенні СБУ, – щонайменше 1000 автоматів, 28 снайперських гвинтівок, 3 великокаліберних кулемета, 200 гранат, 18 гранатометів. Наступним кроком стала реалізація знайомого вже за кримським сценарієм плану захоплення адмінбудівель – ОДА, міськуправління, відділків міліції – під прикриттям цивільних мітингувальників – жінок, людей похилого віку. Приблизно за таким же сценарієм діяли озброєні бойовики і в Донецьку й інших містах області – прокуратура у Маріуполі, райвідділки міліції у Слов'янську та Горлівці, місцеві адміністрації у тих же Слов'янську та Горлівці, а також Єнакієвому, Макіївці і Жданівці, спроба штурму військового аеродрому у Краматорську та військових складів в Артемівську.

Вінцем "мирних" акцій протесту повинно було стати створення незалежних Донецької, Луганської, Харківської та інших "маріонеткових" республік, лояльних до Кремля. У найближчих планах – проголошення "народних губернаторів" верховними головнокомандувачами місцевих армій, сформованих із дислокованих на теренах регіону військових частин ЗС України. От тільки біда, окрім Харківщини, "бойових" частин на Донбасі фактично немає, тому своє око "зелені чоловічки" поклали на підрозділи українського війська, що висунулись до східних рубежів України. Таким чином, "місцеві" мешканці, які за дивним збігом обставин уже встигли "засвітитись" у самій Росії і під час окупації Криму в образі "донських козачків", перетворились у непримиренних борців з "втягуванням" військовослужбовців ЗС України у війну проти жителів сходу країни, а відтак, використовуючи свою звичну тактику – цивільний щит проти "військового свавілля", почали блокування автошляхів, якими пересуваються колони української армії на схід. Щось це вже нагадує, чи не так?! На щастя, до більш радикальних дій щодо військових, окрім перекриття доріг, тоді не дійшло, за винятком хіба що непідтвердженого повідомлення про захоплення під Слов'янськом автомобіля з ракетами для БМ-21 "Град", які в інших джерелах фігурували як ПЗРК "Ігла".

Одночасно у ЗМІ шириться інформація про перехід на бік сепаратистів тамтешніх правоохоронців, яку в МВС спочатку категорично спростували, а потім таки частково підтвердили. Дивують хіба що заяви деяких представників влади, які часто-густо суперечать одна одній.

З кожним днем повідомлення зі сходу країни все більше починають нагадувати зведення з району бойових дій і, після ситуації навколо Криму, стають темою №1 у світових ЗМІ та приводом для продовження серйозних дискусій в рамках міжнародних організацій. Світова спільнота вбачає у розпалюванні сепаратистських настроїв на Сході України руку Кремля, адже вимоги бойовиків на диво точно повторюють ультиматуми Москви новій українській владі. Схвалення чергового пакета санкцій щодо Росії, позбавлення її права голосу в Парламентській Асамблеї Ради Європи – ось далеко не повний перелік заходів впливу на невгамовного північного сусіда України, заморожено будівництво "Південного потоку"... Але сама Росія, як і у випадку з Кримом, продовжує і надалі відхрещуватись від своєї причетності до загострення ситуації в Україні.

І все ж певний прогрес у міжнародних стосунках таки намічається. З'являється надія на проведення чотиристоронньої зустрічі на рівні дипломатів у форматі США-ЄС-РФ-Україна з метою розв'язання конфлікту у політичній площині.

У свою чергу, американці відправляють у Чорне море все більше кораблів, які повинні стати гарантом безпеки для країн-членів НАТО у регіоні. Слідом за американським есмінцем Дональд Кук, оснащеним системою ПРО "Іджис", сюди прибувають два кораблі ВМС Франції. Крім того, посилюється контроль за повітряним простором над країнами Балтії, а визначені підрозділи НАТО перекидаються ближче до східних кордонів Альянсу.

А на сході України у цей час силовики, після прийняття відповідного рішення РНБО, розпочинають антитерористичну операцію. Невдовзі у ЗМІ з'являються перші її результати – звільнена будівля СБУ в Донецьку, ліквідовано два блокпости сепаратистів на в'їзді до Слов'янська. Втім, далі ситуація розвивається дещо не за планом – у засідку добре озброєних бойовиків потрапляють мікроавтобуси з "альфівцями". В результаті сутички 1 офіцер загинув, ще троє отримали поранення. Як згодом повідомлять в СБУ, вчинили її бійці розвідувально-диверсійної групи РФ, власне, перемовини одного з членів цього угруповання зі своїм керівництвом у Москві було перехоплено українськими спецслужбами і згодом викладене в Інтернет. З того часу в українських правоохоронців з'являється все більше доказів присутності спеціально підготовлених диверсантів з Росії на сході України. За даними СБУ, на сьогодні офіційно підтверджено затримання 25 осіб – громадян РФ, які мають безпосереднє відношення до тамтешніх спецслужб.

Неприємною несподіванкою для українських військових, що також залучаються до проведення антитерористичної операції проти бойовиків, стає розігрування балканських методів боротьби із використанням мирного населення, за спинами якого… знову ж таки стоять озброєнні бойовики. Слід зазначити, що саме про такі методи боротьби з українськими військовослужбовцями не так давно розповідав російський президент під час прес-конференції 4 березня, щоправда, тоді йшлося про події у Криму. Чергове підтвердження руки Кремля? Гадаю, невдовзі історія розставить крапки над "І".

Неготовність українських військових до хитрих "тактичних" прийомів супротивника дала для останніх бажані результати – у Краматорську спочатку заблоковано місцевим населенням, а згодом і захоплено озброєними екстремістами 6 бойових машин десанту, які потім під російським прапором були відігнані до такого собі оплоту сепаратистського руху – в місто Слов'янськ. Причому "розвели" так не кого-небудь, а еліту української армії – десантників 25 окремої повітрянодесантної бригади. Щоправда, інші їхні бойові побратими виявились більш переконливими – завдяки гранаті в руках із "мирного полону" поблизу того ж таки Краматорська 4 БМД вдалось вирвалить і відбитись від бойовиків, що їх намагались переслідувати.

Фактично у цей же час бійці Національної гвардії у Маріуполі успішно відбили кілька спроб радикально налаштованих сепаратистів захопити їхню військову частину з метою заволодіння зброєю. Фінал цієї спроби виявився доволі сумним для нападників – 2 вбитих, 16 поранених та 63 затриманих. Гвардійці втрат не зазнали.

Разом з тим по всій Україні розпочалось формування добровольчих загонів для боротьби із можливими бойовиками-сепаратистами. Далі всіх пішли у Дніпропетровську, де розпочалось формування батальйону спецпризначення "Дніпро", а тамтешній губернатор – один з найбагатших людей України Ігор Коломойський озвучив ініціативу щодо виплати винагороди за "зелених чоловічків" та здачу озброєння, а також виплатив винагороду у розмірі 500 тисяч гривень бійцям Нацгвардії із Маріуполя, які дали гідну відсіч злочинцям при спробі штурму їхньої військової частини. Невдовзі ініціатива мільярдера почала давати перші результати – станом на 20 квітня у Дніпропетровськ здано 11 "зелених чоловічків" (причетність 8 з яких до заворушень на Донбасі вже доведена) та чималий арсенал зброї. До речі, приклад губернатора Дніпропетровська підтримав й бізнесмен та політик з Луганська Сергій Шахов, який також встановив винагороду за "здачу" бойовиків.

Знайти можливості і шляхи деескалації напруженості на сході України була покликана чотиристороння зустріч у Женеві, результати якої після багатьох годин важких перемовин таки були записані у відповідній резолюції. І хоча багато політиків досить скептично оцінюють можливість швидкого розв'язання ситуації за фактом даної зустрічі, все ж, є надія, що початок врегулювання обстановки на сході країни таки покладено.

А тим часом місцеве населення, яке волею долі опинились в епіцентрах сепаратистських рухів на Донбасі, не лише почало відчувати певні незручності (перебої з постачанням продуктів харчування, електроенергії, води та газу, відключення каналів ТБ та мобільного зв'язку тощо), а й не на жарт занепокоїлось за власне життя. Особливо, коли випадковими жертвами розбірок між озброєними злочинними угрупованнями стали мирні мешканці. І з кожним днем таких інцидентів, на превеликий жаль, дедалі більше. Все частіше чути заклики від жителів Слов'янська і Краматорська до українських силовиків покласти край безладу і беззаконню, а більш активні верстви населення починають відкрито виражати свою антисепаратистську позицію, виходячи на мітинги у містах, підконтрольних бойовикам так званої Донецької народної республіки. Не додав стабільності в регіоні і той факт, що навіть після женевської резолюції та призупинення активної фази АТО на Донбасі на час Великодніх свят, сепаратисти відкрито заявляють про небажання вдаватись до мирного діалогу з владою… Яким же буде фінал усього цього дійства, котре, без усяких сумнівів, режисерується поза межами України, мабуть, стане зрозуміло вже найближчим часом. 24 квітня у Слов'янську активними діями українських спецслужб продовжились заходи антитерористичної операції. У свою чергу Росія знову почала брязкати зброєю на кордоні з Україною.

Андрій Яцик. "Крила України".

ПЛАНИ

Випробування “Булави” відновлять влітку

Міністерство оборони Росії влітку має намір відновити випробування балістичної ракети морського базування “Булава”, повідомляє ІТАР-ТАРС. У випробувальних пусках ракети братимуть участь відразу два атомні підводні човни проекту 955 “Борей”. Як заявляють російські військові, пуски розпочнуться щойно у Білому морі зійде лід.

До випробувань будуть задіяні підводні човни “Володимир Мономах” і “Олександр Невський”. Булаву пускатимуть із району навчань в акваторії Білого моря на полігон Кура, що на Камчатці.

Як повідомляла газета “Крила України”, останній пуск “Булави” був здійснений у вересні 2013 року. Ракета поцілила в океан, а випробування визнані як невдалі. Відповідно до офіційної версії, “крайньою” у невдачі тоді визнали висувну соплову насадку другого ступеня ракети, яка розкрилася лише частково. Через це двигун не зміг вийти на номінальну тягу. У результаті “Булава” замість того, щоб уразити намічену ціль, упала в Північний Льодовитий океан.

Варто зазначити, контрольні пуски “Булави” планувалося завершити до кінця 2013 року. Втім, через невдалі запуски завершення випробувань “Булави” перенесли на 2014 рік. Крім того, російські військові планували із наявної у них партії балістичних ракет, п’ять одиниць повернути на Воткінський завод для дооснащення носіїв телеметричними апаратурами. Чим було викликане таке рішення, не уточнювалось.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Польські літаки одержать ізраїльські нашоломні дисплеї

Міністерство оборони Польщі має намір оснастити навчально-бойові літаки M-346 Master нашоломними інформаційними дисплеями Targo HMD, виробництво яких здійснює ізраїльська компанія Elbit Systems. Як повідомляє Jane’s, таким чином польські військові прагнуть підвищити якість підготовки пілотів.

Інші подробиці щодо планів міністерства оборони Польщі щодо оснащення літаків M-346 системами Targo HMD не уточнюються. Тим часом, за даними Elbit Systems, такі системи на свої літаки також встановлять ВПС Ізраїлю, Італії й, можливо, Сінгапуру. Останній поки не прийняв остаточного рішення, однак раніше активно цікавився можливістю закупівлі Targo HMD.

Польські військові вирішили придбати вісім M-346 у грудні 2013 року. Підписання контракту на поставку літаків очікується в 2014-му. Сума потенційної угоди оцінюється в 280 мільйонів євро. Як очікується, перші літаки будуть поставлені польським ВПС в 2015 році. M-346 планується використати для підготовки пілотів винищувачів F-16 Fighting Falcon.

ПРЕМ’ЄРА

F-35 дебютує у Фарнборо

Перспективний винищувач F-35 Lightning II уперше візьме участь у Королівському міжнародному повітряному параді (Royal International Air Tattoo) у Фейрфорді, а також на міжнародному авіасалоні у Фарнборо. Про це повідомляє портал Defense News. Перший буде відкритий для відвідування з 11-го по 13 липня 2014 року, а другий – 19-20 липня.

“Це буде перший раз, коли даний бойовий літак літатиме за межами США. Вибір двох британських авіашоу говорить про значущість тієї ролі, що Об’єднане Королівство відіграє в даній програмі”, – заявив представник міністерства оборони Великобританії. Очікується, що до країни прибудуть два літаки F-35. За попередніми даними, одним з них буде версія F-35B з укороченим зльотом і вертикальною посадкою.

Винищувачі F-35 у різних модифікаціях створюються в інтересах США, Великобританії, Австралії, Данії, Італії, Канади, Нідерландів, Норвегії й Туреччини. У виробництві F-35 задіяні британські компанії BAE Systems і Rolls Royce: на них припадає 15 відсотків робіт зі створення кожного літака.

Сьогодні Великобританії належать три F-35B, однак всі вони поки базуються в США, де пілоти Королівських ВМС і ВПС проходять перенавчання та допідготовку. Найближчим часом Великобританія замовить ще 14 винищувачів F-35B. Вартість контракту складе 4,1 мільярди доларів. З 2020 року літаки будуть базуватися на перспективному британському авіаносці “Куїн Елізабет”.

ТЕНДЕР

Литва збільшить замовлення на L-39ZA

Міністерство оборони Литви має намір збільшити замовлення на навчальні літаки L-39ZA. Про це повідомляє The Lithuania Tribune. Закупівля апаратів відбудеться протягом найближчих двох років.

За словами представника міністерства оборони Литви Лаймонаса Бразайтіса, необхідні кошти вже передбачені у бюджеті країни. Найближчим часом військові розпочнуть консультації із потенційними постачальниками літаків.

Відповідно до планів литовського військового відомства, закупівлю літаків здійснять в 2015-2016 роках. Які саме L-39ZA планується придбати, не уточнюється. За словами Бразайтіса, додаткові літаки необхідні для підготовки пілотів і підтримання загальної боєздатності ВПС Литви. У цей час на озброєнні країни стоїть лише один навчальний літак типу L-39. В 2007 році він пройшов капітальний ремонт.

ПРОТИРАКЕТНА ОБОРОНА

“Залізний купол” доопрацюють

Ізраїльська компанія Rafael має намір доопрацювати й розширити можливості протиракетної системи “Залізний купол” (Iron Dome). Про це повідомляє Jane’s. Які саме зміни будуть внесені в конструкцію комплексу, Rafael не розкриває.

Необхідні доопрацювання будуть враховувати й рекламації ізраїльських військових, що експлуатують протиракетну систему. Зокрема, коли застосування “Залізного купола” в Ізраїлі тільки починалося, військові запускали для перехоплення кожної ракети супротивника по дві ракети комплексу. Пізніше від такої практики ізраїльтяни відмовилися, запускаючи на перехоплення кожної цілі по одній ракеті.

Раніше компанія Rafael уже проводила модернізацію “Залізного купола” до версії Block 2. Комплекс одержав потужнішу радіолокаційну станцію, розроблену підрозділом Elta Systems компанії IAI. Імовірність перехоплення для вдосконаленого комплексу перевищила 90 відсотків.

Батарея “Залізного купола” складається із центру управління, РЛС й трьох пускових установок по 20 протиракет. Комплекс, призначений для перехоплення різних ракет з дальністю до 70 км, здатний визначати місце падіння боєприпасів супротивника й скасовувати команду на його знищення, якщо той повинен упасти в ненаселеному районі.

Wi-Fi

Безпілотники “роздаватимуть”

Управління перспективних дослідницьких проектів (DARPA) міністерства оборони США оголосило про намір розширити функціональність застарілих версій розвідувальних безпілотних літальних апаратів. Як повідомляє Nextgov, йдеться про бортові системи, які забезпечуватимуть військових на полі бою високошвидкісним бездротовим зв’язком стандарту Wi-Fi.

Як очікується, першими таку систему встановлять на RQ-7 Shadow. Точка доступу Wi-Fi розміщається усередині контейнера довжиною 20,3 сантиметра й масою біля дев’яти кілограмів. Вона зможе забезпечити військових зв’язком на дальності до 50 кілометрів. Технічні подробиці про контейнери не уточнюються. У перспективі вони забезпечуватимуть бездротовий зв’язок на швидкості до одного гігабіта на секунду.

Пізніше таке обладнання розмістять на декількох безпілотниках і наземних броньованих машинах для максимального збільшення покриття бездротовим зв’язком. На завершення програми наземні й повітряні точки доступу об’єднають у мережу з можливістю безперервного роумінгу при переминанні абонентського пристрою від однієї точки до іншої.

Який саме стандарт Wi-Fi планується використати для забезпечення бездротового зв’язку, не уточнюється. У цей час найсучаснішим є стандарт IEEE 802.11ac, здатний забезпечити швидкість обміну даними до 1,69 гігабіта на секунду. Теоретична дальність дії цивільних пристроїв такого стандарту становить близько 200 метрів за умови використання різноспрямованих антен.

СВЯТКУВАННЯ

У Дніпропетровську урочисто відзначили 60-річчя КБ “ Південне”

10 квітня 2014 року в Дніпропетровську пройшли урочисті заходи, приурочені до 60-річчя Державного підприємства “Конструкторське бюро “Південне” імені М.К. Янгеля”.

Протягом 60 років КБП є одним з провідних розробників ракетно-космічних комплексів і космічних апаратів. У співпраці з “Південмашем” було створено 13 бойових ракетних комплексів стратегічного призначення, сім типів космічних ракет-носіїв, більше 40 типів рідинних і твердопаливних двигунів, 70 типів космічних апаратів (КА). Запущено в космос за державними і міжнародними програмами понад 1100 космічних апаратів, в т.ч. більше 400 КА розробки КБП. Виконано близько 2000 пусків льотних зразків балістичних ракет.

– Для нашого підприємства і колективу сьогодні дійсно знаковий день. З 1992 року ми змушені були штурмувати вершину під назвою “світовий космічний ринок, – сказав на урочистих зборах у Дніпропетровському театрі опери та балету Генеральний конструктор – Генеральний директор КБ “Південне” Олександр Дегтярьов.

В даний час КБ “Південне” активно працює на міжнародному ринку космічних послуг, бере участь у реалізації великих міжнародних космічних проектів, таких як “Морський старт” (з США, Росією, Норвегією), “Наземний старт” (з США, Росією), “Дніпро” (з Росією), “Циклон– 4” (з Бразилією), “Вега” (з Європейським космічним агентством), “Антарес” (з США). Поряд з цим КБ “Південне” створює науково-проектний заділ для подальшого розвитку співробітництва у перспективних космічних проектах з Китаєм, Індією, Південною Кореєю, Японією, Бразилією, США та країнами Європи.

Китай представив новий місяцехід

На виставці високих технологій в південно-західному китайському місті Чунцин був представлений новий місяцехід. Як повідомляє газета China Daily, апарат був розроблений Державним управлінням оборонної науки, техніки і промисловості КНР спільно з Центром космічних досліджень при міністерстві освіти.

За словами заступника головного конструктора Центру космічних досліджень Чжань Ханьцзіна, чотириколісний транспортний засіб розроблений для екіпажу з двох чоловік.

Інформацію про вартість державного проекту зі створення місяцехода Чжань Ханьцзін розкривати не став. “В даний час центр працює над створенням ще двох подібних транспортних засобів, – сказав він. – Незважаючи на те, що конструкція на перший погляд здається простою, місяцехід виконаний з надміцних матеріалів і здатний пересуватися по горбистій поверхні”. Також конструктор зазначив, що для проектування апарата був вивчений американський досвід розробки місячних модулів корабля “Аполлон”.

ДОСЛІДЖЕННЯ

Провідні держави мають левову частку в дослідженні космосу

Провідна китайська наукова група у сфері досліджения космічних технологій – Laboratory of Launch Vehicle Technology – оприлюднила першу в країні оціночну доповідь про поточну ситуацію і майбутні тенденції міжнародної космічної діяльності. Про це повідомляє Укрінформ.

Основні тези цього документа наводить агентство Сіньхуа

“Сучасні засоби та обладнання, які використовуються в космічній діяльності, в основному належать провідним космічним державам. З 159 запусків, які мали місце в 2012-2013 рр., 86,8% були проведені 4 провідними державами – Росією, США, Китаєм і Європейським Союзом”, – йдеться в доповіді.

Загалом до цього часу можливість самостійно запустити супутник мають 12 країн. Станом на серпень 2013 року на орбіті перебували 1084 супутники. З них 461 – американські, Росія мала 111 і Європейський Союз – 110. Тобто, ці 3 гравці володіють 63% глобальних космічних активів. Примітно, що про те, скільки супутників у Китаю, в доповіді не вказується.

При цьому наголошується, що китайський уряд зробив космічну галузь важливою частиною загальної стратегії розвитку країни. За останні кілька років Китай вийшов у число провідних країн світу в галузі космічних технологій. Країна вже вивела на орбіту космічну лабораторію і має намір запустити другий модуль в 2015 році. Здійснюється інтенсивне дослідження Місяця.

Лі Хунбо, член дослідницької групи та експерт академії, попередив про тенденції все більшого використання в останні роки космічного простору у військових цілях. “Сучасні міжнародні закони і правила виявилися неефективними, щоб утримувати цей процес”, – сказав Лі.

Президент Китаю Сі Цзіньпін закликав до посилення можливостей країни в космічному та повітряному просторі, додавши, що країні необхідно відповідати на мілітаризацію космосу країнами-суперниками, в тому числі США.

За словами Китаю, амбітна космічна програма країни носить виключно мирний характер, проте такі питання вперше виникли в 2007 році, коли військові використовували наземні ракети для того, щоб знищити один з власних супутників, що знаходяться на орбіті.

За даними з деяких спеціалізованих сайтів, минулого травня Китай так само проводив часткові випробування антисупутникової балістичної ракети.

Сі заявив, що повітряні сили країни повинні “прискорити аерокосмічну інтеграцію і посилити власні можливості в плані не тільки захисту, але й нападу”. – Про це йдеться в статті офіційного новинного агентства Xinhua.

Державна газета China Daily процитувала головного заступника редактора аерокосмічного журналу Aerospace Knowledge Вонга Йана, який сказав, що ці дії продиктовані “вимогами часу”.

“Сполучені Штати приділяють значну увагу і виділяють достатньо ресурсів для посилення власних позицій як в повітряному, так і в космічному просторі. Інші країни так само рухаються до мілітаризації космосу”, – йдеться в цитаті.

“Незважаючи на те, що Китай продовжує дотримуватися мирного використання космосу, ми повинні бути впевнені в тому, що зможемо впоратися з діями інших в космічному просторі”.

До цього Космічна програма Китаю в основному була сфокусована на комерційному і науковому використанні космосу.

Пекін вважає, що нова космічна програма символізує підвищення світового статусу держави та її технічних досягнень.

РОЗРОБКИ

NASA розробляє конструкцію нових кисневих космічних систем

Для довготривалих космічних місій NASA астронавтам знадобиться повторно використовувати максимально можливу кількість кисню для дихання. У зв’язку з цим, NASA зараз знаходиться в пошуку ідей легких, надійних, ефективних і безпечних систем виробництва кисню для майбутніх дослідницьких космічних місій.

Дві перші фази цієї програми будуть включати в себе детальну конструкцію, розробку, створення та випробування сучасної технології відновлення кисню. Під час другої фази буде вибрано пропозицію і розроблений прототип системи, яка зможе переробляти і відновлювати як мінімум 75 відсотків використаного кисню.

Крім того, що рівень відновленого кисню повинен бути вищим, нова система має важити менше, займати менше простору і споживати менше енергії.

Програма агентства Game Changing Development Program прийматиме пропозиції від різних центрів NASA, інших урядових агентств, освітніх установ, промислових і незалежних організацій. Планується, що після підведення підсумків Фази I будуть вручені в цілому близько шести нагород, вартістю до 750 000 доларів.

Проект “Френтік”

надсекретна операція американських ВПС в Україні у 1944 – 1945 рр.

Частина 1. Підготовка операції

Надсекретна операція “Френтік” стала зразком бойового співробітництва й взаєморозуміння в боротьбі проти спільного ворога в роки Другої світової війни.

(Прем’єр-міністр Великої Британії Вінстон Черчилль)

Переговори

До початку 1944 р. крім радянської авіації бомбардувальні удари по об’єктах Німеччини завдавали стратегічна авіація Великої Британії, а також 8-а і 15-а повітряні армії США. Аеродроми базування літаків розташувалися на території Англії й Італії. Англійська авіація об’єктами своїх нищівних нічних нальотів вибирала великі міста й військово-морські бази. Американські стратегічні бомбардувальники, супроводжувані винищувачами, літали вдень, піддаючи бомбардуванню окремі військово-промислові об’єкти й аеродроми ворога.

Обмежений радіус дії винищувачів позбавляв американські стратегічні бомбардувальники можливості уражати об’єкти в східній частині Німеччини і в країнах Східної Європи. Щоб змінити цю ситуацію, в жовтні 1943 р. на нараді міністрів закордонних справ СРСР, США і Великої Британії в Москві представники американської делегації звернулися до радянської сторони з пропозицією щодо здійснення бомбардування військово-промислових об’єктів Німеччини з використанням авіабаз на території Радянського Союзу. У разі згоди американське командування мало організувати бойові польоти американської авіації з Англії й Італії до СРСР із супутнім завданням потужних бомбардувальних ударів по військово-промислових об’єктах як у самій Німеччині, так і в окупованих нею країнах. На радянських авіабазах літаки США могли б робити терміновий ремонт, поповнювати боєприпаси й заправлятися пальним, а екіпажі відпочивати. Завдяки скороченню загальної довжини маршруту при наскрізному прольоті й відповідно зменшенню кількості потрібного пального можна було б збільшити бомбове навантаження бомбардувальників. Крім того, менший загальний час перебування над територією супротивника й спільна з радянськими ВПС організація прикриття винищувачами на маршруті до лінії фронту зменшили б бойові втрати американських ВПС. Цілком таємний протокол з порушеного питання підписали в Москві 1 листопада 1943 р. В’ячеслав Молотов, Корделл Гелл і Антоні Іден.

Слід зазначити, що американські пілоти раніше вже літали таким способом. “Човникові” операції започатковано 17 серпня 1943 р. бомбардуванням 146 літаками Б-17 (8-ї повітряної армії США) об’єктів міста Регенбург (Німеччина). Літаки тоді піднялися з аеродромів Англії і сіли в Північній Африці.

Принагідно нагадаємо, що з пропозиціями надати бази на території СРСР американський уряд уже звертався до радянського керівництва в попередні роки. Так, 17 червня 1942 р. президент США Ф.Рузвельт надіслав Й.Сталіну листа, у якому йшлося про готовність Сполучених Штатів допомагати СРСР у разі нападу Японії на радянське Примор’я, однак за умови, що Радянський Союз надасть на своїй території аеродроми для базування американських військово-повітряних сил. А в листі від 23 червня 1942 р. президент Ф.Рузвельт конкретизував і розширив свої пропозиції. Він, зокрема, пропонував уже зараз, не чекаючи нападу Японії, створити на сході СРСР мережу аеродромів, через які американські екіпажі, поставляючи літаки за ленд-лізом із США, переганяли б їх орієнтовно до Байкалу, а при потребі цим самим маршрутом могли б бути спрямовані бойові літаки ВПС США.

1 липня 1942 р. Й.Сталін відповів на лист Ф.Рузвельта, а 2 липня зустрівся з послом США в СРСР Стендлі й мав з ним розмову. На свої пропозиції американці тоді не отримали від Й.Сталіна ствердної відповіді. Навіть у критичні дні осені 1942 р., коли німці рвалися на Кавказ і до Волги, Й.Сталін далеко не одразу відповів на послання президента Ф.Рузвельта від 9 і 12 жовтня 1942 р., у яких США пропонували надати СРСР безпосередню допомогу. 16 грудня 1942 р. американський президент знову пише Й.Сталіну, нагадуючи про готовість США послати на Кавказ американські авіаційні з’єднання. Але Й.Сталін у своїй відповіді 18 грудня 1942 р. тільки висловив подяку президентові Ф.Рузвельту, зазначивши водночас, що в даний момент відпала потреба в напрямку на Закавказзя англо-американських ескадрилей з особовим складом.

Американська сторона вела також переговори про надання на радянському Далекому Сході авіаційних баз для організації “човникових” бомбардувальних операцій, спрямованих проти Японії. При цьому американці планували свої рейди з участю до 1000 бомбардувальників. Ці перемови не дали результатів. На кілька своїх пропозицій дістали відмову й англійці.

Пізніше, на Тегеранській конференції (28 листопада – 1 грудня 1943 р.), Ф.Рузвельт знову порушив питання про виділення аеродромів на території СРСР для здійснення “човникових” операцій.

Врешті Й.Сталін, очевидно, дійшов висновку про військову доцільність надання авіаційних баз американським ВПС і поставив завдання командувачеві ВПС Червоної армії маршалу авіації О.Новикову продумати справу організації базування, а також інженерно-авіаційного й матеріально-технічного забезпечення авіаційної групи США на території СРСР. 2 лютого 1944 р. під час бесіди Й.Сталіна й посла США в СРСР А.Гаррімана було з’ясовано деякі деталі стосовно можливого складу авіаційної групи, типів залучуваних літаків тощо. Державний комітет оборони СРСР 4 лютого 1944 р. видав розпорядження щодо підготовки до реалізації ідеї “човникових” операцій.

Уже ввечері 4 лютого 1944 р. до Й.Сталіна викликали командувача ВПС Червоної армії О.Новикова і його заступника А.Нікітіна. Верховний головнокомандувач повідомив їх, що Державний комітет оборони ухвалив рішення виділити аеродроми на території СРСР для базування американської авіації і дав принципові вказівки про порядок розміщення й організації харчування американських військовиків, а також про забезпечення авіабаз пально-мастильними матеріалами, бомбами й іншими матеріальними запасами.

У Москві розпочалися переговори з американською стороною. 5 лютого 1944 р. маршал авіації О.Новиков і генерал А.Нікітін зустрілися з головою американської військової місії в СРСР генералом Дж. Діном, який поінформував їх, що “човникові” операції дістали кодове найменування “Френтік” (Frantic “страшний, шалений”). В операціях буде задіяно до 360 бомбардувальників Б-17 (“Летюча фортеця”) і Б-24 (“Ліберейтор”), а також близько 150-200 винищувачів супроводу Р-51. Протягом місяця передбачалося здійснювати до шести “човникових” операцій. Ці дані стали підставою для планування всіх видів авіаційного й технічного забезпечення американських ВПС.

Ще в період попереднього опрацювання проекту відбувалися взаємні консультації щодо пошуку місць розташування майбутніх баз. Американці просили виділити 6 авіабаз для бомбардувальників і 2 аеродроми для літаків-розвідників. Спочатку американська сторона вважала, що доцільно мати дві групи аеродромів: одну на півночі, другу – на півдні. Для цього вивчали різні райони, однак швидко з’ясувалося: потрібні не просто летовища, потрібен великий аеродромний комплекс з розвинутою інфраструктурою, що включає, почавши з під’їзних колій, сотні взаємопов’язаних елементів: стоянок, складів авіабомб, бензосховищ, усіляких споруд для технічного обслуговування й ремонту, їдалень, відпочинкових приміщень для екіпажів, медичних установ, вузлів зв’язку, казарм, штабів тощо. Та й технічні вимоги до злітно-посадкової смуги були непрості: вона мала бути завдовжки понад 1 км, конче з твердим покриттям, здатним забезпечувати зліт і посадку майже тридцятитонних “Летючих фортець”.

Східне авіаційне командування

Виходячи з наведених вимог, для базування американської авіації найпридатнішим виявився Полтавський аеровузол: аеродроми Полтава, Миргород і Пирятин. Сюди “човникові” польоти могли виконувати як з’єднання 8-ї повітряної армії США з баз у Великій Британії, так і з’єднання 15-ї повітряної армії США, розташовані в Північній Африці й Південній Італії. Щоб звести до мінімуму ризик ударів німецької авіації, американцям пропонували кілька аеродромів, розміщених на віддалі не менше як 500 км від лінії фронту. Але тільки три з них – Полтава, Миргород і Пирятин можна було за порівняно короткий час підготувати до приймання важких літаків.

Полтавський аеродром перед війною був однією з баз бомбардувальної авіації СРСР. Тут базувалися важкі літаки 1-ї авіаційної армії особливого призначення, містилися Вищі штурманські курси ВПС, а трохи раніше – Всеукраїнська школа льотчиків. У роки війни СРСР мав лише 79 важких бомбардувальників Пе-8. Радянські пілоти на цих літаках активно діяли проти тилових військових об’єктів німецьких військ, відомий успішний наліт їх на Берлін улітку 1941 р. Проте Пе-8 не були основою авіації далекої дії, передусім з огляду на незначну кількість наявних машин. Через це й аеродромів для важких бомбардувальників у СРСР спеціально не будували. Тим часом звичайні польові аеродроми не підходили для базування важких “Летючих фортець”.

“Летюча фортеця” (*В-17, бомбардувальник*),
випускався фірмою “Боїнг” з 1935 р.

– двигуни – “Райт-Циклон” GR-1820-97 – 4 шт., потужність 1200 к.с. кожен;
– довжина планера (фюзеляжа) – 22,6 м;
– розмах крил 31,64, площа крила – 132,1 кв. м;
– злітна вага 29,7 т;
– макс. швидкість – 481 км/год;
– дальність польоту – 2736 км;
– практична стеля – 10850 м;
– бомбове навантаження – 2742 кг;
– оборонне озброєння – 12,7 мм кулемети “Браунінг” 13 од.;
– екіпаж – 10 чол.

Окреслилися й інші проблеми. Американські літаки використовували тільки високооктановий бензин, для експлуатації їх потрібно було спеціальне устаткування, відмінні від радянських боєприпаси, запасні частини й інструменти.

У лютому-березні 1944 р. розгорнулося детальне планування операції "Френтік". 6 березня до Москви прибув представник американських ВПС полковник Альфред Кесслер, 24 березня – інші представники ВПС армії США. Були погоджені вимоги до аеродромів, зокрема Полтавського аеровузла, до організації зв'язку, форм і методів взаємодії між штабами тощо. Радянська сторона передала американцям розвідувальні дані щодо ймовірних цілей на території супротивника, а також відомості про радянську авіацію і протиповітряну оборону радянських військ на прилеглих до маршрутів польотів ділянках фронту. Пізніше, уже під час здійснення операції, американські ВПС регулярно забезпечувалися метеорологічними й розвідувальними даними.

Для організації й проведення всіх підготовчих робіт, а потім обслуговування й взаємодії з американським контингентом у березні 1944 р. радянські ВПС сформували 169-у авіаційну базу особливого призначення (АБОП). Командиром бази було призначено генерал-майора авіації О.Пермінова, його заступником з політчастини – підполковника І.Колесникова, начальником штабу – генерал-майора С.Ковальова, начальником оперативного відділу майора М.Щепанкова, начальником аеродромного вузла – майора К.Строганова. Було створено три батальйони аеродромного обслуговування (БАО) у Полтаві, Миргороді й Пирятині, якими командували майори Компанієць, Тавдєєв і Ковзель.

З повітря аеродромний вузол прикривали 310-а винищувальна авіаційна дивізія ППО і зенітна артилерія 6-го корпусу ППО. Над лінією фронту прикриття американських літаків здійснювали пілоти 329-ї вад під командуванням підполковника Осипова. Вантажні перевезення виконувала 2-а транспортна авіадивізія генерал-майора Ґрачова.

У березні 1944 р. командир 169-ї АБОП генерал-майор О.Пермінов з групою офіцерів прилетів до Полтави. Туди вже почали прибувати технічні й адміністративні кадри, надходили з півдня (через Іран), а також з півночі (через порти Мурманська й Архангельська) різноманітні вантажі. Для керівництва своїм військовим персоналом американська сторона сформувала Східне авіаційне командування на чолі з полковником А.Кесслером, що прибув до Полтави зі штабними офіцерами. Потім командування над американським персоналом Полтавського аеродромного вузла перейняв на себе генерал-майор Роберт Велш, а начальником штабу став підвищений у званні до бригадного генерала А.Кесслер.

Головну базу й штаб планувалося розмістити в Полтаві, а найближчий до фронту аеродром під Пирятином вирішили віддати під базування винищувачів супроводу. Первісно передбачалося, що американські винищувачі забезпечуватимуть прикриття "Летючих фортець" до визначеної умовної точки маршруту, де їх змінюватимуть радянські винищувачі. Але поки операцію розробляли й готували, американські повітряні сили освоїли досконаліші винищувачі Р-51В "Мустанг", з підчіпними баками для пального, завдяки чому ці літаки могли покривати весь маршрут разом зі стратегічними бомбардувальниками Б-17.

У зв'язку з цим радянську винищувальну авіацію було зорієнтовано зустрічати американські літаки на рубежі вздовж річища Дніпра. Виклик радянських винищувачів у район зустрічі здійснювався через командний пункт по радіо. Завдання радянських винищувачів полягало в тому, щоб зв'язати боєм, відігнати й знищити німецьку авіацію, яка могла переслідувати стратегічне угруповання американців, а також забезпечити прикриття аеродромів посадки американських літаків.

З кожним рейсом очікувалося прибуття до 2500 чоловік особового складу ВПС Сполучених Штатів. Для розміщення їх будували збірні казарми, встановлювали намети. Перша група з 46 американських офіцерів прибула 14 квітня 1944 р. Американські офіцери активно включилися в роботи, які вже розпочав особовий склад 169-ї АБОП: на злітно-посадковій смузі укладали металеве покриття, встановлювали аеродромне устаткування, готували склади, приміщення для житла, їдальні, шпиталі. Матеріальне забезпечення взяла на себе американська сторона, а будівництво провадила радянська. Військовослужбовці обох країн працювали й жили в однакових умовах.

У квітні до Мурманська прийшли транспортні судна з вантажами для Полтавського аеровузла, а в перших числах травня прибули через Іран два залізничні ешелони з бензином і 390 чоловік американського обслуговуючого персоналу. Для операції "Френтік" американці везли практично все: пально-мастильні матеріали, запчастини до літаків (двигуни, гвинти, колеса шасі, навігаційні й радіоприлади і т.ін.), боєприпаси до авіаційних кулеметів, авіабомби різного призначення й типу, будівельні матеріали, медичне устаткування, продовольство, речове майно та безліч інших матеріальних цінностей. Усе це негайно відправляли до місць призначення залізницею або транспортною авіацією.

Найдовша ЗПС у Полтаві мала покриття з щебеню, решта були ґрунтові, замалої довжини. Тож систему злітно-посадкових смуг на аеродромах аеровузла доводилося будувати наново. Дж. Дін пізніше згадував: "... на літному полі була величезна кількість жінок, що укладали залізні плити на злітні смуги... робота йшла безупинно... сталевий килим... виростав на очах...". Особовий склад 169-ї АБОП трудився вдень і вночі без вихідних.

Одночасно вдосконалювалася протиповітряна оборона аеродромів і Полтавського аеровузла в цілому.

Сюди перебазували 310-у вад ППО і зенітно-артилерійську частину 6-го корпусу ППО. Для особового складу влаштовували укриття, обладнували бойові позиції зенітних і прожекторних підрозділів, налагоджували й удосконалювали зв'язок.

Американці були задоволені високим темпом підготовчих і ремонтно-відбудовчих робіт. Голова військової місії США в Москві Дж. Дін двічі відвідав Полтаву у квітні й у середині травня 1944 р. 15 травня туди прибув для перевірки ходу підготовчих робіт і генерал-майор Фред Андерсон, заступник командувача авіації США в Європі – генерал-майора Карла Спаатса. У його супроводі був капітан Еліот Рузвельт – син президента США Ф.Рузвельта. Генерал Андерсон переконався, що за кілька днів авіабаза досягне стану цілковитої готовності й зможе приймати американські літаки.

Основні підготовчі роботи на Полтавському аеродромному вузлі закінчилися 15 травня 1944 р. Усі підрозділи й частини було вкомплектовано особовим складом, створено запаси пального, боєприпасів, продовольства та інших матеріальних засобів.

Обсяг зробленого персоналом бази в такий стислий термін просто вражає:

– покладено близько 250 тис. кв. м. металевих плит на ЗПС,

– покладено 104 тис. кв. м. металевих плит на рульожних доріжках,

– виконано 29 тис. куб. м. земляних робіт;

побудовано й капітально відремонтовано:

– 96-квартирний будинок, 3 казарми на 1300 чол.,

– 20 корпусів для медичних установ на 720 чол.,

– 7 їдалень на 2200 чол.,

– 6 лазне-пральних споруд,

– 3 літні табори,

– 3 помпові станції з артезіанськими свердловинами,

– 3 командні пункти,

– 150 бомбосховищ для особового складу тощо.

Об'єкти приймала спеціальна група, яку очолював генерал-майор Андерсон.

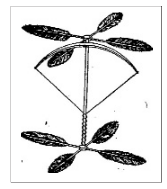
На кінець травня підготовка бази до прийняття літаків авіації США і їхнього особового складу завершилася. Було продумано й організацію відпочинку: в американському клубі в Полтаві демонструвалися американські кінофільми, діяла бібліотека, укомплектована американською літературою. На Полтавському аеровузлі розмістилося більш як 1200 американських військовослужбовців, у готовності були вузли зв'язку, засоби ППО. Американці носили на рукаві виготовлену в Москві емблему у формі трикутника й написом російською мовою "Америка", вишитим над орлом з розправленими крилами. Підтримувалося повітряне сполучення з Іраном: з Тегерана до Полтави регулярно літали американські транспортні літаки. Врешті 24 травня в Полтаві приземлилися перші американські літаки з Англії, які виконали "човниковий" розвідувальний політ.

На той час Червона армія просунулася на Захід так далеко, що район її дій виявився в межах досяжності стратегічних ВПС США. Було встановлено безпосередній зв'язок між штабами повітряних сіл.

Ігор Чичкань.
Людмила Кошелєва.
Матеріал до друку підготував Володимир Алексєєв.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

28 квітня – 4 травня

28 квітня 1784 р. *модель вертольота Б.Лонуа і Ж.Б'єнвеню злетіла під купол залу Французької академії.*

28 квітня 1939 р. *розпочався трансатлантичний безпосадковий переліт Москва – США (о.Міскоу) на ЦКБ-30 "Москва" ОКБ С.В.Ільюшина, льотчики В.К.Коккінакі і М.Х.Гордієнко.*

28 квітня 1941 р. *народився конструктор дистанційно пілотованих літальних апаратів Ю.І.Янкевич.*

28 квітня 1944 р. *почалися Державні випробування дослідного двомісного броньованого штурмовика Су-6 з мотором АМ-42.*

28 квітня 2004 р. *зареєстровано громадську організацію "Всеукраїнська авіаційна асоціація "АОПА – Україна".*

28 квітня 2005 р. *здійснив перший політ літак Ан-74Т-200А, екіпаж О.І.Татарчука.*

29 квітня 1959 р. *перший політ здійснив літак ХАІ-17 під управлінням В.Решетнікова.*

29 квітня 1962 р. *народився командир військової частини А1912 П.М.Пухтаєвич.*

29 квітня 1981 р. *здійснив перший політ літак-носій ВМ-Т "Атлант" ДКБ ім. В.М.М'ясищева, екіпаж О.К.Кученка.*

29 квітня 1999 р. *здійснив перший політ навчальний літак корабельного базування Т-10КУ (Су-33КУБ; Су-27КУБ), В.Г.Пугачов, С.М.Мельников.*

30 квітня 1939 р. *відбувся перший політ гідролітака МБР-7 ОКБ Г.М.Берієва.*

30 квітня 1949 р. *народився головний інспектор МО України В.С.Фролов.*

30 квітня 1966 р. *ДКБ № 478 наказом Міністра авіаційної промисловості СРСР присвоєно назву – Запорізьке машинобудівне конструкторське бюро "Прогрес".*

30 квітня 1969 р. *відбувся перший політ літака Ан-14М – прототипу Ан-28.*

30 квітня 1975 р. *народився командир військової частини А3666 В.В.Груділов.*

30 квітня 1979 р. *народився командир військової частини А2602 В.В.Ціко.*

1 травня 1921 р. *народився Герой Радянського Союзу, льотчик-випробувач В.В.Зенцов.*

1 травня 1934 р. *народився льотчик-випробувач І.П.Титаренко.*

1 травня 1954 р. *пройшов перший показ літака Ту-16.*

1 травня 1960 р. *засновано Львівський зенітний ракетний полк. Командир – В.В.Стрельников.*

2 травня 1935 р. *відбувся перший політ бомбардувальника ДБ-А.*

2 травня 1954 р. *народився штурман-випробувач В.М.Чуприна.*

3 травня 1926 р. *народився заслужений льотчик-випробувач СРСР Г.К.Мосолов.*

3 травня 1932 р. *відбувся перший політ літаючого човна МБР-2.*

3 травня 1941 р. *відбувся перший політ дослідного винищувача Hawker Tyhpoon Mk IB.*

3 травня 1958 р. *народився начальник Центрального науково-дослідного інституту ЗС України І.С.Романченко.*

3 травня 1991 р. *перший політ винищувача Dassault "Mirage" F-1CT.*

4 травня 1916 р. *народився Герой Радянського Союзу, льотчик-випробувач М.М.Стольніков.*

4 травня 1924 р. *француз Ет'єн Емішен на своєму вертольоті чотирьохгвинтової схеми здійснив політ по трикутному замкнутому маршруту протяжністю 1100 м.*

4 травня 1992 р. *день створення ВПС України.*

4 травня 1993 р. *в Україні введено в дію Повітряний кодекс.*

Школярі допомогають військовим

Українську армію сьогодні намагаються підтримати усі активні та небайдужі громадяни. Та найбільше вражає, коли вагому допомогу воякам надають діти. Учні Зборівської державної української гімназії імені Романа Завадовича з Тернопільщини власних коштів для надання допомоги військовим не мали. Але для юних небайдужих сердець це – не перепона. Школярі провели благодійний ярмарок "Підтримай українське військо!". Протягом тижня учні від п'ятого і до одинадцятого класів продавали власноруч випечені тістечка та інші солодощі. Так зібрали дві тисячі гривень. На ці кошти вони придбали мультимедійний проектор. Його подарували військовослужбовцям Галицько-Волинської радіотехнічної бригади Повітряних Сил Збройних Сил України.

– В такі важкі часи не можна залишатись байдужим до проблем нашого війська. Тож ми вирішили внести свою часточку допомоги у всенародний фонд підтримки армії, – розповідає староста 11 класу і представник учнівського самоврядування школи Марія Завербна.

Ідею підтримав учнівський парламент і педагогічний колектив гімназії. Допомогу вирішили надати адресну – радіотехнічній бригаді. Для цього класний керівник 11 класу і водночас викладач предмету "Захист Вітчизни" Олександра Данюк зателефонувала своїй доньці – офіцеру відділення по роботі з особовим складом бригади майору Ларисі Герасименко і запитала про потреби частини. Порадились і вирішили придбати для вартових неба сучасний мультимедійний проектор.

– Наші військовослужбовці зараз дуже багато часу проводять в полі, – каже майор Лариса Герасименко, – вони несуть бойове чергування, контролюють повітряні рубежі країни. Але і в таких непростих умовах у них є трохи вільного часу. І ми би дуже хотіли в такі хвилини продемонструвати їм на великому екрані якийсь гарний фільм чи цікаву телепередачу. Також цей проектор ми зможемо брати з собою для демонстрації відеороликів про діяльність нашої військової частини у підшефних школах та інших навчальних закладах. Тож і попросили придбати саме такий пристрій.

Для вручення подарунка школярі, представники батьківського комітету, вчителі та директор гімназії Ярослава Ковбасюк приїхали до локаторників в гості. Військові їх радо зустріли: провели екскурсію парком бойових машин, розповіли про життя і службу вартових неба, продемонстрували бойову зброю та пригостили солдатським обідом.

– Висловлюємо вам щиру подяку не тільки за подарунок, а й за вашу активну громадянську позицію, – сказав наприкінці зустрічі заступник командира бригади по роботі з особовим складом підполковник Олександр Малушенко, – а ми у свою чергу віддячимо вам сумлінною службою. Завжди пам'ятатимемо про вашу турботу та виконуватимемо поставлені завдання з таким же натхненням, з яким ви намагаєтеся змінити на краще нашу Батьківщину.

Владислав Назаркевич.
"Крила України". Фото автора.

ВИХОВАННЯ

Діти ходили у "розвідку" до зв'язківців

Близько 300 дівчат-старшокласниць загальноосвітніх шкіл Рівного в рамках військово-патріотичного виховання відвідали окрему бригаду зв'язку Оперативного командування "Північ".

Під час заходу вони переглянули відеоролик про історію й сучасність військової частини, школяркам показали озброєння і військову техніку, якими забезпечена бригада зв'язку. Також дівчата побачил, як живуть та харчуються військовослужбовці на казармено-житловому фонді частини.

– Основну увагу школярів ми звернули на медичну підготовку, – зазначив заступник командира окремої бригади зв'язку по роботі з особовим складом. – Адже для дівчат наразі ця тема є легшою в сприйнятті й актуальнішою. Тобто, порядок надання невідкладної медопомоги знадобиться за будь-яких обставин.

Як додав офіцер, подібні заходи сприяють військово-патріотичному вихованню школярів та заохочують молоде покоління обирати професію захисника Батьківщини.

Олександр Гайн.
м.Рівне.

МИТЬ РОЗРЯДКИ

Старокостянтинівським авіаторам – мистецька підтримка Хмельниччини

Дедалі частіше у гості до військовослужбовців приїздять з концертами артисти. Сьогодні гарнізонами для підтримки українських військовослужбовців, котрі в будь-яку хвилину готові і душу, і тіло віддати за єдину Україну, "колесять" відомі кумири, знані та заслужені, і ті, хто лише починає свій сценічний злет.

Днями, уже вчетверте за останні три тижні, на летовище військових авіаторів Старокостянтинівської бригади тактичної авіації імені Петра Франка, "приземлився" мистецький десант. Цього разу льотно-підйомний склад бригади піснями і танцями розважали митці Хмельниччини.

Ініціатором заходу виступила подільська поетеса, кавалер ордена княгині Ольги III ст. Оксана Радушинська, яка поділилася з "Крилами України" своїми думками.

– У непевний час, котрий нині переживає Україна, наша армія показала себе чи не єдиним справжнім оплотом відданості країні, присязі та народу. А всі ми, кожен – в межах своїх можливостей і бажань взялися допомагати військовим – розграбованим, але не знищеним, аби відновити їхню міць заради безпеки країни. Громадянська позиція українців варта прикладу: як тих, хто перераховує по 5 грн чи одноденну зарплату на підтримку армії, так і тих, хто після мобілізації проходять службу і муштру у військових частинах, – підкреслила Оксана Радушинська.

Благодійний концерт для військовослужбовців Старокостянтинівської авіабригади відбувся просто неба. Замість сцени – причіп від КАМАЗа, замість лаштунків – зелені пагорби, замість софітів – низькі хмари і відверто холодна днина Вербної неділі. Попри погодні умови, всім було по-особливому тепло від атмосфери, яку створили хмельницькі артисти.

Народна артистка України Марія Ясіновська, заслужений артист України Степан Тимчишак, заслужений працівник культури України Борис Лободюк, заслужений діяч естрадного мистецтва України Іван Пустовий, лауреат "Слов'янського базару" Віктор Шайда, володарка гран-прі "Червоної Рути" Дарія Коневега, скрипаль Антон Вараниця, брати Павло та Олександр Дасюки, Богдана Ясінська, Наталя Кирилішина, Олег Круторогий і капітан Олександр Петрук виконали найкращі пісенні та інструментальні номери зі свого репертуару. У кожному виступі артисти дякували військовим за відвагу, бажали миру, сили та витримки.

– Організовуючи цей захід, – зізнається Оксана Радушинська, – я хвилювалася про його результат: чи доречний він, чи потрібний, чи сприйметься? Доречний! Потрібний! Сприйнявся! Адже військовослужбовці, котрі двадцять чотири години на добу знаходяться у стані повної бойової готовності, котрі сумують за своїми родинами і живуть в тривозі за завтрашній день – просто по-людськи потребують позитивних емоцій і того душевного тепла, яким з ними поділилися всі учасники акції.

Як зазначив командир військової частини полковник Микола Коваленко, подарований концерт додав наснаги і став гарним стимулом для вояків нести службу з обороні нашої держави.

Після концерту військові провели артистам екскурсію летовищем і почастували солдатським обідом у їдальні. "Ми, хто сьогодні відлітував Вербну неділю, зайвий раз переконалися в надійності нашої армії і пересвідчилися в тому, що розмови про напівголодних армійців – відверта провокація. Годували нас тими ж стравами, котрими за сусідніми столиками обідали військовослужбовці. І порції, скажу я вам, ого-го!", – посміхаючись, зазначила Оксана Радушинська.

Валентина Ковальчук.
Спеціально для "Крила України".
Фото Петра Радушинського.

ДУХОВНИЙ РОЗВИТОК

Польові концерти для захисників Вітчизни

На Харківщині творчі колективи 9-го Гарнізонного будинку офіцерів спільно з цивільними артистами регіону проводять концертні виступи у частинах Збройних Сил.

За словами командування 9-го Гарнізонного будинку офіцерів, вони розуміють, як зараз важко українським воякам. Тому військовий заклад культури поєднав зусилля з цивільними колегами, та вони разом провели низку концертів у пунктах постійної дислокації, а також в польових умовах. Разом вони дарять радість захисникам Вітчизни.

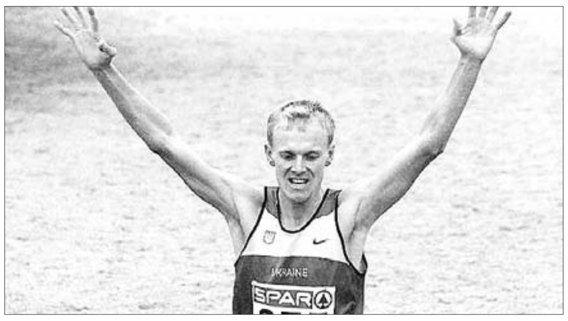
Найбільш активну допомогу в організації концертів надають вихованці танцювальних та вокальних студій Харківської гуманітарно-педагогічної академії.

Дмитро Горбунов.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Українець виграв марафон у Нагано

Українець Сергій Лебідь виграв марафон серії IAAF Bronze Label Road Race у Нагано (Японія). Про це повідомили в Федерації легкої атлетики України.

“Лебідь подолав 42,195 км за 2 години 13 хвилин 56 секунд. Протягом 35 км на трасі в Японії відбувалася дуель українця з Сер-Од Бат-Очіром з Монголії. На заключній частині дистанції Сергій прискорився і зумів на фініші показати час, на вісім секунд кращий ніж у суперника. Третім став японець Таіга Іто (2:15.20)”, – уточнили в федерації.

Лебідь вперше подолав марафон минулого року в Варшаві (Польща). У жовтні в Лісабоні (Португалія), встановив особистий рекорд (2:11.24). А марафон у Нагано став третім у кар’єрі неодноразового чемпіона Європи з легкоатлетичного кросу.

ПЛАГІАТ

Ребрендинг ФФУ по-китайськи

Український футбольний логотип став жертвою плагіату.

Нинішньому керівництву ФФУ, схоже, все-таки вдалося вивести український футбол на новий рівень популярності. Такий висновок можна зробити, спираючись, принаймні, на той факт, що бренд Федерації, який одночасно є спортивною емблемою всіх збірних України з футболу, став жертвою плагіату.

В одному з київських супермаркетів у продаж надійшли пляжні капці китайського виробництва, на яких зображений фактично логотип ФФУ, з точністю до незначних змін, в чому кожен може особисто переконатися, звіривши одночасно два цих товарних знака на фотографіях. На одній з них зображені ті самі “шльопанці” (фото зроблено днями в Києві), а на іншому – нова форма збірної України з нанесеним на неї логотипом ФФУ.

ХОКЕЙ

Наші хокеїсти закинули угорцям три “сухих” шайби

Національна збірна України з хокею здобула впевнену перемогу у другому матчі чемпіонату світу-2014, який триває в Кореї. Українці виграли в Угорщини з рахунком 3:0. Свій перший гол за збірну України забив Євген Бєлухін. Також відзначилися Олег Шафаренко і його тезка Тимченко.

Усі голи було забито у чисельній більшості. Ця “суха” перемога дозволила українцям піднятися на другу сходинку в турнірній таблиці. Нагадаємо, що збірна України розпочала виступ на ЧС-2014 з поразки австрійцям.

Збірна України з хокею: Гайдученко; Наваренко – Побєдоносцев, Ісаєнко – Петрухно, Кугут – Скрипець, Ладигін; Міхнов – Белухін – Благий, Тимченко – Шафаренко – Матерухін, Торяник – Варламов – Квітченко, Захаров – Бондарєв – Падакін, Німенко.

ПРОФЕСІЙНИЙ БОКС

Мрійник Леапаї хоче побити Кличка

26 квітня в Оберхаузені (Німеччина) відбудеться поєдинок чемпіона WBA, WBO і IBF в суперважкій вазі 37-річного українця Володимира Кличка і претендента на його титул 34-річного австралійця Алекса Леапаї. Та шанувальники українського боксера в Росії не побачать бій по ТБ.

Явним фаворитом в цьому бою вважається діючий чемпіон, проте претендент не втомлюється стверджувати, що розраховує тільки на перемогу.

“Буду чесний, я збираюся гарненько побити його, а не просто нанести один удар. Я готуюся битися всі 12 раундів і розумію, що це Німеччина, де перемогти цього хлопця дійсно важко. Але, чесно кажучи, бій не пройде всю дистанцію. Я збираюся нокаутувати цього хлопця. 27 квітня Австралія матиме нового чемпіона світу в суперважкій вазі”.

Водночас австралієць заявив, що не проти використовувати брудні прийоми у поєдинку з українським чемпіоном. “Я чистий боєць. Не якийсь там злодій. Я дотримуюсь правил, але я думаю, що коли Кличко відчує мою силу, він відмовиться від свого плану на бій і почне боротися за виживання. І якщо для перемоги мені доведеться використовувати невеличкі брудні трюки, я буду готовий це робити”, – сказав Алекс Леапаї.

Варто також додати, що шанувальники українського боксера в Росії не побачать бій по ТБ. Про це повідомив сам чемпіон у своєму Twitter: “Фанати боксу в Росії не побачать мій бій 26 квітня на ТБ. Краще, щоб спорт об’єднував, а не розділяв наші народи, як нинішня пропаганда”, – написав Кличко.

ПРОДОВЖУЮТЬ ПЕРЕМАГАТИ

4:3 на користь військових авіаторів

Військові авіатори із Бельбека стали переможцями в першому футбольному матчі, який відбувся у Миколаєві.

Товариський футбольний матч пройшов за участю команд військовослужбовців бригади тактичної авіації із Бельбека та міського клубу “Партизан”.

Як повідомив заступник голови федерації футболу міста Миколаєва з футзалу Олександр Бобров, цей поєдинок відбувся в досить запеклій боротьбі й завершився перемогою “Бельбека” – 4:3.

– Попереду у “Бельбека” – нові ігри. Вже в червні ми плануємо провести чемпіонат з міні-футболу серед військових команд Миколаївського гарнізону. Це сприятиме збільшенню кількості прихильників до цього виду спорту серед військовослужбовців, – повідомив Олександр Бобров.

Сергій Даниленко.
м.Одеса.

АМБІЦІЇ

Григорчук готовий очолити “Динамо”

Керманич одеського “Чорноморця” Роман Григорчук прокоментував чутки про можливе запрошення від київського “Динамо”.

“У мене є бажання працювати в топ-клубі. Якщо будуть такі можливості, шанси і пропозиції, я, звичайно, хотів би”, – розповів Роман Йосипович у коментарі “Великому футболу”. Каже, що не бачить через це проблем з керівництвом “моряків”. “Як до цього поставиться керівництво “Чорноморця”? Це життя, ми такі речі обговорювали. Не бачу в цьому нічого дивного”, – додав Григорчук. Раніше повідомлялося, що обговорити роботу в “Динамо” готовий і Мирон Маркевич.

Нагадаємо, “Динамо” звільнило Олега Блохіна 16-го квітня після поразки від “Шахтаря” в Києві.

ТРЕНЕРСЬКІ ПРИСТРАСТІ

Як ледь не почубилися коучі “Чорноморця” і “Дніпра”

Під час матчу 26-го туру чемпіонату України “Чорноморець” – “Дніпро” пристрасті кипіли не на жарт.

На 42-й хвилині керманич одеситів Роман Григорчук ледь не накинувся на Хуанде Рамоса після того, як дніпряни ввели м’яч у гру, коли на газоні лежав гравець “моряків”. Євген Селезньов забив гол, але суддя не зарахував його. У “розмову” втрутилися помічники тренерів, а пізніше підійшли і працівники міліції. Після матчу Григорчук розповів, що хотів пояснити колезі про фейр-плей.

“Я з величезною повагою ставлюся до Хуанде Рамоса. Одне, що я хотів сказати, що на першому місці має бути фейрплей. Вийшло непорозуміння. Чому? Рамос не зрозумів мене. Він думав, що я маю претензії, що було положення поза грою. Він мені пояснював, що після ауту немає положення поза грою. Мої претензії були в тому, що команда повинна була зупинитися. Людина лежить на полі, туди побіг суддя, а гравці забивають гол в порожні ворота. Я себе вів так і був дуже незадоволений, бо якщо б моя команда таке вчиняла, гарантую – я б вийшов на поле і тримав би гравців за руки. А якби зробили і суддя зарахував гол, сказав би пропустити одразу ж”, – емоційно прокоментував Григорчук.

Нагадаємо, матч завершився перемогою “Чорноморця” з рахунком 1:0.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів.
Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, 0432-59-62-26,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса:
krula_ukr@ps.mil.gov.ua
krula_ukr@ukr.net

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Урецій.
Тир. 16992 Зам. № 142215.
Перший редактор Сергій Свенцицький

Стюардеси спробували себе у ролі моделей

Столичний аеропорт "Київ" радує не лише новими терміналами, а і цікавими творчими проектами. Круїзну колекцію одягу продемонстрували життєрадісні стюардеси і відомі бізнес-леді у міжнародному аеропорту "Київ".

Показ мод став частиною арт-фешн проекту "Ульотні мрії", який стартував 8 квітня. Колекцію одягу представила дизайнер Голда Виноградська. Окрім стюардес і бізнес-леді, в показі також взяла участь оперна діва Альона Гребенюк. Співачка порадувала глядачів ще і неперевершеним сопрано. В межах проекту було також представлено колекцію картин художниці Світлани Шапіро.

На відкриття "Ульотних мрій" завітало чимало гостей. Окрім пасажирів і працівників аеропорту, були присутніми також посли Португалії, Ізраїля, Аргентини, Мексики, Японії.

Студентка НАУ накрутила кубик Рубика на рекорд… ногами

Киянка Оксана Тиводар, студентка третього курсу НАУ, вміє привернути увагу до своїх ніг. І коротка спідниця їй для цього не потрібна. Оксана є найшвидшою дівчиною-швидкубером України, нещодавно її навіть занесли до Книги рекордів України.

Раніше дівчина, як і інші швидкубери, головоломку стандартних розмірів крутила руками. Коли їй це набридло, почала практикувати швидкубінг однією рукою, за спиною і всліпу. Коли ж і це видалось їй банальним, почала складати кубик Рубика пальцями ніг. Сьогодні рівних у цьому занятті Оксані немає. Експерт національного реєстру рекордів замішав Кубик Рубика із таким запалом, що здавалося його навіть за годину не складеш. Та Оксана уважно роздивилась магічний куб, а потім віртуозно зібрала його ногами за 1 хвилину 11 секунд.

АВТОДРОМ

Volkswagen Jetta показали після фейсліфтингу

Незважаючи на те, що перші світлини рестайлінгового Volkswagen Jetta у мережі з'явилися ще на початку минулого тижня, офіційна прем'єра автомобіля в рамках Нью-Йоркського автосалону відбулася кількома днями пізніше. Останнім часом подібну тактику "попередніх прем'єр" взяли на озброєння практично усі найпотужніші світові бренди.

Із першого погляду – в оновленої Джети майже нічого не змінилося. Втім, це лише на перший погляд. Відразу ж в очі кидаються нові фари головного світла, задні габаритні ліхтарі. Крім того, змін зазнала фальш-решітка радіатора та передній бампер. Їхнім рисам, порівняно із невиразним попередником, додали більш агресивних ноток. Окрім екстер'єру зміни торкнулися і силової установки. Тепер на Volkswagen Jetta буде встановлюватись 2,0-літровий дизельний двигун потужністю 150 кінських сил і з обертальним моментом в 320 Нм. Розробники запевняють, що у парі із шестиступінчастою "механікою" 2-літрова Jetta TDI витрачатиме 5,2 літра на сотню кілометрів пробігу заміськими дорогами.

В салоні автомобіля все залишилося практично без змін. Автівці лише додали кілька нових кольорів оббивки салону та новий багатофункціональний кольоровий дисплей мультимедійної системи. Та й це здебільшого торкнеться лише топових комплектацій. Втім, як стверджують експерти з ринку автомобілів, і такої "пластичної операції" буде цілком достатньо, аби зберегти Volkswagen Jetta актуальним і сучасним до появи нової генерації.

Сергій Клименко. "Крила України".

							Здичавілий кінь в Америці															Насильне приєднання чужої території
	Японські шашки		Морська риба родини лососевих												Праматір		Радянський танк					Марка сигарет
Півострів в Сибіру			Старовинна французька монета		Марка літака		Ріка в Росії											Марка пістолета		Розмінна монета в Лаосі		
															Гірський масив у Португалії		Столиця європейської держави					
	Радянський танк	Просвітчаста тканина	Великий музичний твір		Розмінна монета в деяких країнах			Марка літака-амфібії						Вузькі довгі сани на Півночі		Український футбольний клуб	Чернець					
							Білоруський репер					Корінний народ Криму					Стиль, манера	Видатний німецький філософ				
				Світильник перед іконою								Багатій-вискочка						Перший єврейський першосвященик	Іспанський конкістадор		Крива турецька шабля	
Українська співачка	Авіаверсія кулемета Дегтярьова	Народ у Південно-Східній Азії		Заразна хвороба однокопитних		Місто в Білорусі	Субетнічна група грузинів	Одиниця електропровідності		Австралійський страус									Трикутна піраміда		Бомбардувальник А.Анатри	Широкий диван без спинки
								Цигани				Кораловий острів					Грошова винагорода автору					
					Порода собак		Риба родини тріскових	Старов. слов'яно-татарське ім'я							Боги-захисники родини в Др. Римі		Американський письменник					
					Видатний угорський композитор		Найбільша ріка Закавказзя					Давньогрецька богиня омани	Шведський музичний гурт	Розпорядження глави держави		Французьке чоловіче ім'я						
					Нота					Круглий брус на щоглі судна	Штат США					Річка у Франції						
							Урочистий вірш	Річка в Росії					Прозора сітчаста тканина			Країна у Південній Америці						
									Батьківщина "Бітлз"		Робоча шлюпка		Марка вертольота Вечір з танцями									